

#RUSSIANSHAMEDAY — СКУ ЗАКЛИКАЄ ВЗЯТИ УЧАСТЬ В АКЦІЇ

Враховуючи загрози та виклики на світовому порядку денному, що виходять від російської політики, пропаганди та дезінформації, Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликає зупинити російську кампанію «Безсмертний полк», зокрема в державах-членах ЄС, а 9 травня оголосити Днем російської ганьби.

Цьогоріч Світовий Конгрес Українців продовжує світову кампанію #RussianShameDay, започатковану в 2022 році, метою якої є поширення правди про страшні злочини, які чинить росія в неспровокованій геноцидній війні проти українського народу.

У своїй політиці на окупованих українських територіях росіяни повторюють найгірші практики нацизму – масові розстріли і знущання над мирним населенням, умисне пилондрування та розкрадання приватної власності та цінностей, руйнування храмів та інших релігійних об'єктів, знищення культурної спадщини, масові депортації цивільного населення.

Світовий Конгрес Українців закликає всіх українців та друзів України звернутися до урядів і політичних лідерів миролюбних країн світу з метою, щоб:

Визнати російські військові злочини та звірства в Україні геноцидом українського народу;

Визнати росію державою-спонсором тероризму / терористичною державою;

Визнати Групу «Вагнера» міжнародною терористичною організацією;

Створити спеціальний Міжнародний трибунал з військових злочинів росії, який би розслідував злочини російської федерації, її керівництва, а також усіх винних у вчиненні військових злочинів та злочинів проти людяності в Україні.

СКУ просить усіх прихильників України, від звичайних користувачів соцмереж до представників міжнародних організацій, до впливових людей та медіа-осіб, підтримати кампанію, поширюючи правдиві свідчення жертв російського тероризму та інформацію про #RussianShameDay в соціальних мережах з одним простим повідомленням: Вимагаємо справедливості #RussianShameDay.

Світовий Конгрес Українців

КОРОНАЦІЯ ЧАРЛЬЗА III «Боже, бережи короля»

6 травня 2023 року вдягаючи корону святого Едуарда на голову монарха Чарльза III, голова Церкви Англії архієпископ Кентерберійський Джастін Велбі вимовив слова «Боже, бережи короля». Ці слова повторили всі 2,200 гостей у Вестмінстерському абатстві.

Корона зроблена в XVII столітті з чистого золота. Вона важить 2,2 кг, прикрашена більш ніж 400 коштовностями і зберігається в лондонському Тауері під вартою. Її використовували для коронації всіх британських монархів, починаючи з Карла II (1630-1685).

На честь коронації у Великобританії розпочався артилерійський салют, у якому брали участь понад 400 військовослужбовців із 13 різних точок королівства. У Лондоні, Белфасті, Кардіфі, Единбурзі, а також з бортів кораблів Королівських ВМС буде дано по 21 залпу. 3 гармат на набережній Темзи біля лондонського Тауера та на плацпараді кінної гвардії було зроблено салют із 62 залпів.

10 вересня 2022 року Чарльз III зійшов на британський престол у віці 73 років після смерті своєї матері, королеви Єлизавети II, 8 вересня. Він став найстаршим монархом на момент початку правління за всю історію Великобританії.

Україна зайняла своє почесне місце на коронації. Доріжка до місця церемонії у церкві була устелена синім і жовтим килимом, що й відзначила амбасадорка Британії в Україні Мелінда Сіммонс: «Я побачила там Україну і на хвилину втратила здатність володіти собою».

Україну на історичній урочистості репрезентували перша леді Олена Зеленська і прем'єр-міністр Денис Шмигаль. Шмигаль на своїй сторінці у «Телеграм» написав: «Історична мить — коронація Короля Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії Чарльза III та Королеви Камілли. Для нас із першою леді України Оленою Зеленською велика честь бути присутніми на цьому урочистому заході та представляти хоробрий і незламний український народ. Сполучені Штати Америки на

коронації Чарльза III представляли перша леді країни Джилл Байден, яка приїхала на захід разом із онукою Фіннеган. Їхній спільний вихід привернув загальну увагу поєднанням кольорів — синього та жовтого. Джилл Байден з'явилася у Вестмінстерському абатстві у костюмі синього кольору, а 23-річна Фіннеган — у ніжно-жовтій сукні з накидкою.

На церемонії були присутні королівські особи з усього світу, а також лідери більшості країн. Однак Британія не запросила на коронацію короля Чарльза голів 7 держав. Окрім лідерів росії та білорусі у «чорному списку» опинилися керівники Ірану, М'янми, Сирії, Афганістану та Венесуели.

Фото: «Укрінформ», «Vogue», «BBC-Україна»

Денис Шмигаль та
Олена Зеленська

Джилл Байден з
внучкою Фенніган

ЗНИЩЕНО 35 «ШАХЕДІВ»

(ГШ ЗСУ). — У ніч на 8 травня 2023 року рашисти атакували Київщину ударними дронами іранського виробництва «Shahed-136/131».

Було застосовано 35 ударних БПЛА, які атакували з північного напрямку – аеродром Сеца

Фото: «УМ»

(Брянська область).

Силами та засобами протиповітряної оборони Повітряне командування "Центр" Повітряних Сил, у взаємодії з складовими Сил оборони України, знищено усі тридцять п'ять «Shahed-136/131».

ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ

Звернення Президента України з нагоди Дня пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років

8 травня 2023 року

Дорогий народе!

8 травня Україна та вільний світ згадують про шість страшних років в історії людства. З 1939-го по 1945-й... Роки, які забрали життя мільйонів людей, зокрема 8 мільйонів українців. Роки окупації та звірств, кровопролитних боїв, бомбардувань, блокад і масових страт, Голокосту. Усього зла, яке нацизм приніс світу, приніс на нашу землю.

Різні народи в єдності, у союзництві у складі антигітлерівської коаліції протистояли злу. Народи Європи й Америки... Азія, Австралія, Африка – кожен має власну історію боротьби в тій війні, але спільну історію перемоги.

Саме 8 травня велич перемоги над нацизмом згадує більшість народів світу. Світ вклоняється перед усіма, хто захищав і захистив життя. Хто скидав нацистські прапори на звільненій території та хто відчиняв ворота концтаборів. Хто повертав народам свободу, хто знищив і застудив нацистське зло.

Саме 8 травня 1945 року набрав чинності акт про беззастережну капітуляцію вермахту. Саме 8 травня світ вшановує пам'ять усіх, чий життя були забрані тією війною. Це чиста історія, без ідеологічних домішок. І це – історія нашого народу, наших союзників, усього вільного світу.

Сьогодні ми повертаємо її нашій державі.

Сьогодні я подаю до Верховної Ради України законопроект, яким пропонується встановити 8 травня Днем пам'яті та перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939-1945 років.

Ми ніколи не забудемо внесок українського народу в перемогу над нацизмом. І нікому не дамо стерти роль українців у цій перемозі, наших людей, того покоління, про яке бережемо пам'ять майже в кожній нашій родині.

Ми не дозволимо присвоїти спільну перемогу народів антигітлерівської коаліції й не дамо брехати, ніби перемога могла відбутись і без участі якоїсь країни чи народу.

Зло ми знищували разом! Так само, як разом протистоїмо зараз аналогічному злу.

Згадуючи героїзм мільйонів українців у тій війні проти нацизму, ми бачимо такий же героїзм у діях наших воїнів зараз – нащадків тих, хто здобув перемогу – капітуляцію нацизму того дня, 8 травня 45-го року.

І ми пишаємося героїзмом українського народу! Тоді й зараз.

Зло, на жаль, повернулося. Як тоді зло рвалося до наших міст і сіл, так і зараз це робить. Як тоді вбивало наших людей, так і зараз це робить. Хоч зараз інший агресор, але та сама мета – поневолення або знищення.

І так само, як і в Другій світовій

війні, ми зараз не наодинці проти зла. Ми б'ємося проти нього разом так само – з усім вільним світом. З державами й народами, які творили тоді спільну перемогу. Які, пам'ятаючи страшні роки тієї війни, не кажуть «Можемо повторити!», а захищають сенс слів «Ніколи знову!» Які не зрадили пам'яті своїх героїв і бережуть силу наших спільних цінностей – людського життя та свободи, рівності й гідності та світу без ксенофобії й антисемітизму, без расизму й нетерпимості, без ідеологій ненависті.

Ми боролися тоді й боремося зараз заради того, щоб ніхто й ніколи знову не поневолював інші народи й не знищував інші країни. І все те старе зло, яке сучасна росія повертає, буде розбите так само, як і нацизм був розбитий.

На противагу нашим ідеалам цей ворог знову поставив агресію та анексію, окупацію й депортацію, масові вбивства й катування, бомбардування міст і спалення сіл. На все це буде відповіддю наша перемога! Перемога України та вільного світу. Звільнення наших земель. Повернення наших людей. Захист наших цінностей. І обов'язково – справедливість, обов'язково – правосуддя проти рашистської ідеології ненависті.

Дорогі українці!

Зараз, як і 80 років тому, Україна б'ється проти тотального зла. Зараз, як і 80 років тому, Україна б'ється за майбутнє – і своє, і всієї Європи, усього вільного світу. Зараз, як і 80 років тому, ми спираємося на спільну силу вільних народів і знаємо, що разом із ними завжди будемо частиною вільної Європи, яка не підкориться злу. І разом з усією вільною Європою 9 травня в Україні будемо відзначати День Європи. Європи об'єднаної, в основі якої має бути й буде мир. Європи нашої, частиною якої Україна завжди була, є й буде.

Сьогодні я підписав відповідний указ, і щороку відзавтра, 9 травня, ми будемо вшановувати нашу історичну єдність – єдність усіх європейців, які знищили нацизм і переможуть рашизм.

Це буде День Європи, яка підтримує українців усі дев'ять років агресії й уже 439 днів повномасштабного вторгнення. Це буде День Європи, яка допомагає нам боротися на всіх напрямках: на полі бою зброєю, на дипломатичній передовій – рішучістю, проти ракетного терору й зимового блекауту, в економіці та на юридичному фронті. Це буде День Європи – нашої союзниці. Яка дає прихисток українським жінкам і дітям. Яка не зазіхає на наш суверенітет і не ставить під сумнів наше право на власний вибір національного шляху. Яка ніколи не називає Україну «вигаданим» чи «штучним» утворенням. І яка дає нам свою зброю, щоб ми могли захистити себе та її – нашу Європу!

Багато років тому на нашому континенті була встановлена традиція святкування Дня Європи для відзначення досягнутих миру та єдності. Сьогодні єдність на нашому континенті наближає нас до відзначення першого дня нашого миру.

Чесна пам'ять про минуле завжди зміцнює віру в майбутнє. Сьогодні, віддаючи належне найбільш важливій перемозі XX століття, ми всі чекаємо та наближаємо новий великий день – нової перемоги. Нашої перемоги. День перемоги України. Безумовно, спільної. Яку ми здобудемо разом з усіма, хто нам зараз допомагає.

Ми будемо пам'ятати кожну державу й кожен народ, які стали в боротьбі за свободу разом із нами. Ми ніколи не скажемо, що перемога могла б відбутись без когось із них. Це буде спільний успіх, але я впевнений, що світ називатиме цей день однаково – День перемоги України.

День, коли ми виженемо останнього окупанта з нашої землі. День, коли ми звільнимо всі наші міста й села. День, коли комендантську годину по всій Україні змінить перша хвилина миру. Коли зможемо забути про застосунок «Повітряна тривога». Коли воїни повернуться до своїх родин, а переселенці – до рідного дому. Коли зможемо безпечно мандрувати своєю країною і знову й знову відкривати для себе її красу. Коли будемо зустрічати гостей України, друзів України у наших аеропортах і в Борисполі, і в Сімферополі, і в інших наших містах. У вільних містах вільної України!

Здобутого не втрачимо, все захоплене ворогом ми повернемо, зруйноване відбудуємо й разом будемо все це берегти.

Ми поки не знаємо дати нашої перемоги, але знаємо, що це буде свято для всієї України, для всієї Європи, для всього вільного світу. Буде свято всіх наших героїв – наших захисників і захисниць, усіх наших людей, які воюють і працюють заради нашої перемоги, усіх наших союзників і партнерів, які прагнуть нашої перемоги так само, як і ми.

І буде у нашої перемоги символ – синьо-жовта стрічка, наш український прапор. Усюди, де він має бути по праву. Всюди, де наші національні кольори будуть також і як символ шани до нашого народу.

Так має бути й буде.

Пам'ятаємо минуле, б'ємося сьогодні й не зупиняємося, здобуваючи перемогу.

Вічна пам'ять усім загиблим у Другій світовій війні! Слава кожному й кожній, хто бився проти нацизму й переміг!

Слава всім, хто б'ється за Україну! Слава всім нашим героям різних часів, яким ми однаково завдячуємо нашим життям!

Слава Україні!

ЄВГЕН КОНОВАЛЕЦЬ У ПАНТЕОНІ ГЕРОЇВ

Московсько-українська війна, численні приклади жертвовного героїзму українців, які віддали своє життя за незалежність і соборність України у XX і XXI сторіччі, спонукали до ухвалення рішення про створення Національного пантеону героїв.

На часі також визнання на офіційному рівні Дня Героїв, що нагадує про історичну тяглість нашої екзистенційної боротьби з одвічним ворогом і найвищу жертву, жертву Крові Героїв. День, який вже понад 80 років відзначається в українському світі в день героїчної смерті Євгена Коновальця.

Полковник і перший голова ОУН Євген Коновалець загинув 23 травня 1938 року в Роттердамі внаслідок терористичного акту, здійсненого співробітником НКВД Судоплатовим. Наказ ліквідувати Коновальця віддав особисто сталін.

Могила Провідника ОУН лишається не лише місцем поховання видатного українця, а й місцем, що символізує цілий етап боротьби українського народу за свою незалежність. Могила Євгена Коновальця у Роттердамі завжди вважалася тимчасовою, оскільки присутні на похороні присягалися, що як тільки буде відновлена державна незалежність України, його прах перепочивають на рідній землі.

Євген Коновалець завжди сприймався як загальнонаціональний лідер. Він був відомим не тільки політичним, а передусім державним діячем. Коновалець був одним з тих, з ким символізувалася Українська держава. Він належав до її керівництва, зокрема військової еліти, яка на відміну від соціал-демократичного крила, закликала і була готова до військового спротиву московським окупантам.

Відтак, закликаємо Президента України ініціювати заходи із перепочивання Євгена Коновальця.

Євген Коновалець не належить якійсь партії, групі чи організації. Він належить українському народу, який неодмінно подбає про його належне і гідне вшанування.

Фото: Вікіпедія

**Богдан Червак, Голова ОУН
Олег Медуніца, Голова ОУН (б)**

«ВСІ МИ — ЙОГО МАМИ»

Купе у потязі "Стефанія", де зустріли військового / Фото Наталії Тулінової

Потяг Київ-Франківськ, ще званий «Стефанія».

В купе приємна білява жінка, 50+, їде лікуватись в Моршин, вона виглядає як людина в очікуванні відпустки, балакуча, стомлена, але намагається бути усміхненою.

В неї системне порушення сну, розповідає, дізнавшись, що я працюю в секторі медицини. Заходить він.

Військовий, ще дуже молодий, гарний, років 25-27, з великим рюкзаком, карематом і сумними очима людини, що повернулася з фронту в бурхливий та майже безтурботний Київ.

Наша розмова «ні про що» з жіночкою вмить припиняється.

Ми починаємо метушливо пропонувати йому все, що маємо: банани, цукерки, мінеральну воду, заварну каву, бутерброди.

Він трохи ніяковіє від такого натиску материнської турботи, і я починаю його розпитувати, поки він наспіх влаштується на верхній полиці:

— Ви у Франківськ їдете?

— Так, я вас не розбуджу раніше, сподіваюсь.

— Ви сам з Франківська?

— Так.

— Додому, до батьків?

— Мами, на жаль, вже немає...

— А звідки зараз?

— Біля Краматорська служу. 3 дні в мене на все. Доброї ночі...

Через хвилину він вже спав.

Він спить вже 12 годину.

Може за рік це його найдовший та найсолодший сон?..

А ми з жіночкою перемигуємось знаками, говоримо пошепки, зокрема, попередивши провідницю, щоб слідкувала за тишею в вагоні.

Моя сусідка з самого ранку вже приготувала йому сніданок, витерла його черевики, замовила порцію кави, щоб не закінчилась на інших пасажирках, і дбайливо чекає, коли він проснеться.

Бо її сину теж 28, розповідає.

І він зараз воює під Мар'інкою.

І їй дуже сильно хочеться, щоб він спав у нормального ліжку, просто спав цим безпробудним сном молодого парубка. Щоб приїхав додому. Щоб мріяв та будував своє мирне життя.

Вона тихо розповідає про сина.

А сльози душать мене.

За цього хлопчика, який вже втративши маму, ризикував втратити країну, тому готовий втратити за неї своє життя...

За цю добру жінку, як багато жінок сьогодні, кожен день і ніч молиться за свого сина, і за всіх інших синів, що захищають нас на фронті, тому страждає на безсоння...

Сльози стоять в горлі від того, що стала свідком, як цей юнак був огорнутий уві сні справжньою маминою турботою.

І як одна жінка, чекаючи на свого сина, готова ділитись любов'ю з усіма українськими воїнами.

Вона виходить в Моршині.

І під подушкою юнака, який все ще спить, залишає маленьку іконку, яку вона в останній момент витягає з сумочки.

— Будь ласка, передайте йому, що зараз всі ми — його мамі...

Разом переможемо!

Наталія Тулінова

Текст і фото:

Генеральний штаб ЗСУ

ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО СТВОРЕННЯ ВІЙСЬКОВОГО КЛАДОВИЩА В БИКІВНІ

Національне військове меморіальне кладовище з'явиться у Дніпровському районі Києва біля селища Биківня. Верховна Рада ухвалила законопроект №9240, повідомив депутат Ярослав Железняк. «За» проголосу-

вали 322 народні депутати.

Тож на території військового кладовища у Биківні побудують цілісний меморіальний комплекс на 50 тисяч поховань, колумбарій, ритуальні приміщення зі спорудою для організації почес-

них поховань й музеєм. Для цього Київрада вже надала 8 га на Броварському проспекті, ще 90 га має передати держава. Ці землі перебувають у користуванні КП «Дарницьке лісопаркове господарство».

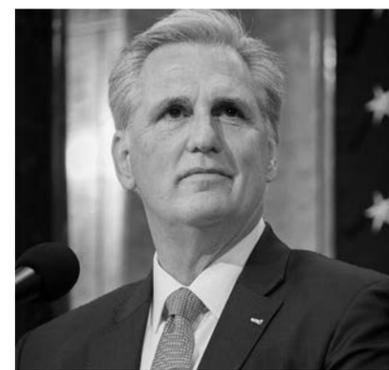
«Я ПРОТИ ВБИВСТВА ВАМИ ДІТЕЙ»

Під час пресконференції в Ізраїлі спікер палати представників Конгресу США Кевін Маккарті звернувся до росіян та прокремлівських пропагандистів, які продукують про нього фейки.

Кевін Маккарті звернувся до росіян

Під час брифінгу російський репортер заявив, що Маккарті, буцімто, не підтримує відправлення військової та фінансової допомоги до України. Після цього він почав ставити своє запитання на основі цього брехливого твердження.

Натомість Маккарті поставив його на місце. Він наголосив, що підтримує Україну і зовсім

не підтримує те, що робить росія. Також він наголосив, що країна-агресор вбиває дітей.

«Я голосую за допомогу Україні. Я підтримую допомогу Україні. Я не підтримую те, що ваша країна зробила з Україною, я також не підтримую вбивство вами дітей», — сказав Маккарті.

Він також наголосив, що росія

має вивести свої війська з України.

«Ви маєте піти. Ми продовжуватимемо підтримувати, тому що весь світ бачить те, що відбувається таким, яким воно є», — наголосив він.

Голова Офісу Президента України Андрій Єрмак подякував Кевіну Маккарті за підтримку України й таку влучну відповідь пропагандисту.

«Дякую спікеру Палати представників Конгресу США, республіканцю Кевіну Маккарті за чітку відповідь російському "журналісту" щодо допомоги для України», — написав він.

Фото: Wikipedia
За Анастасією Кушніт,
«24 канал»

РФ МАЄ ЗНИКнути В СУЧАСНОМУ ВИГЛЯДІ

Чому українці вважають, що росія має зникнути в її сучасному вигляді та в сучасних кордонах?

Тому що:

1. Там, де доля України перетинається з росією, — це завжди історія мільйонів жертв, вбивств і страждань. Все, чого торкається росія, перетворюється на смерть, гниль і бруд.

2. Протягом століть російське утворення реалізувало продуману і цілеспрямовану політику нищення України — мови, культури, історії.

3. Ненависть до всього українського лежить в основі людожерської ідеології «руського миру».

4. «Остаточне вирішення» українського питання — це не що інше, як національна ідея росії.

5. Незалежна і вільна Україна — це історичний вирок для росії як країни, держави, імперії, яка не змогла повноцінно стати ні першим, ні другим, ні третім.

Мільйони ненароджених українських дітей, ненаписаних книг, непрочитаних віршів. Поламани долі, вкрадене минуле і спроба вкрати наше майбутнє!

Тому що росія — це:

1. Територія всеосяжного рабства і насильства як норми.

2. Домінування покірною людського стада без почуття гідності та самоповаги.

3. Утворення, яке всім своїм існуванням довело, що може жити тільки знаходячись по коліна у своїй або чужій крові.

4. Те, що не реформується і

не лікується.

5. Рабство як норма, свобода як відхилення.

6. «Еліта» в ролі дворових холопів у Господаря, без позиції, принципів і гордості.

7. Керманічі з психічними розладами — комплексами неповноцінності, манії величчя та переслідування.

8. Поневолені країни і народи Кавказу, Сибіру, Уралу, Півдня, Далекого Сходу.

9. Знищені мови і культури колонізованих народів. Стерта з пам'яті історія про спротив колонізації та зросійщенню.

10. Колективна відповідальність і вина за злочини путінізму проти України.

Так виглядає справжнє обличчя російського нацизму!

Фото: РНБО
«Фейсбук» Олексія Данілова,
секретаря Ради національної безпеки і оборони України

ДЖОНСОН НАЗВАВ «ДУРІСТЮ» ПОБОЮВАННЯ ЩОДО ЧЛЕНСТВА УКРАЇНИ У НАТО

Колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон назвав "дурістю" заяви російської пропаганди про те, що вступ України до НАТО стане провокацією для кремля.

Він вважає, що Альянсу слід запропонувати Україні зробити необхідні приготування для приєднання якнайшвидше заради ясності та миру в Європі. Про це пише "Evening Standard".

"Безглуздо говорити, що членство України в НАТО є провокацією для росії, уряд Великої Британії повинен підтримати заяву Києва", — сказав Джонсон.

Джонсон сказав парламентарям, що наступний саміт НАТО у Вільнюсі 11-12 липня стане "важливим випробуванням" готовності "виконати свої давні обіцянки України".

Українство без Кордонів

СВЯТКУВАННЯ 75-ЛІТТЯ СУМ У КАНАДІ

Святковий бенкет з нагоди 75-ліття від заснування СУМ відбувся в суботу ввечері, 29 квітня в залі церкви св. Йосифа в Оквіл з участю 400 гостей. Програма розпочалася короткою інсценізацією та урочистим входом юнацтва з прапорами під сумівський гімн «Вгору Прапори». Ведучими короткого огляду діяльності СУМ були Меланія Штурин з Етобіко і Софія Струк з Міссісага. Присутні учасники виконали славні Канади й України.

Тамара Татарин, голова КУ СУМ, відкрила урочисті святкування коротким словом, вітаючи гостей і хвилиною мовчанки вшанувано членів СУМ Канади та захисників України, які відійшли у вічність. Єпископ Єпархії Торонта та Східної Канади Брасн Байда поблагословив трапезу.

Під час вечери висвітлено фотомонтажі з багатогранної діяльності Спілки впродовж останніх 75 років, які приготувала Тамара Грицишин. Гости рівночасно мали нагоду купити квитки на розиграш цікавих призів,

усі кошти з чого призначені на Гуманітарний Фонд СУМ.

Ведуча програмою вечора, член Осередку СУМ у Міссісага Зоряна Кілік під час вечери привітала присутніх, зокрема присутніх колишніх голів Крайової Управи: дружину покійного д-р Матея Гути – Анну Гуту, дружину покійного Богдана Барана – Стефу Баран, Галину Головку, Надію Татарин, Ірину Мицак, Ольгу Грод, Тамару Татарин та Юрія Броду, духовенство, представників та голів українських організацій і делегатів та учасників Провідницького Семінару, які з'їхалися з усіх куточків Канади у зв'язку з Пленумом СУМ у Канаді.

Після смачної вечері, зі словами привіту виступали Президент Світового Конгресу Українців і член Осередку СУМ у Торонто Павло Грод, член Парламенту Канади на округу «Etobicoke Centre» Іван Бейкер, Генеральний консул України в Торонто Олександр Шевченко, заступник голови Світової Управи

Спілки Української Молоді Гарі Немашний, виконавчий директор Конгресу Українців Канади Ігор Михальчишин і на сам кінець — голова Фундації «Будучність», головного спонсора святкувань, Роман Медик, довголітній член СУМ в Етобіко.

Кульмінаційною точкою вечора було висвітлення уривків із записаних свідчень сумівців різних поколінь, з різних частин Канади, сумівців, які в СУМ ціле життя, до тих, які недавно вступили в ряди, на запитання «Як змогла організація, фундамент якої — Бог і Україна — базований на українських націоналістичних засадах, на цінностях релігійності, української ідентичності, збереження історичної правди та культурної спадщини розвиватися безперервно впродовж 75 років в неукраїнському середовищі?». Цей відеопроєкт під назвою «Словами СУМ-івців» складається з п'яти сюжетів: «Початки СУМ в Канаді», «СУМ — це Бог і Батьківщина», «СУМ — це родина», «СУМ — це Я» і «СУМ — це Ми».

Хочемо висловити велику подяку особам, які спричинилися до здійснення цих відеосюжетів. Серед них: Костянтин Сніцар, Андрій Мазепа, Марко Бойчук, Степан Бандера і Данило Мусієнко та сумівці, які з приємністю поділилися своїми думками. Цей проєкт є початком і будемо упродовж року заохочувати сумівців брати участь в цьому документальному проєкті.

На завершення урочистої програми, голова першого Осередку СУМ у Канаді — О СУМ Торонто ім. Романа Шухевича-Тараса Чупринки, Ірка Шуст-Данкович подякувала присутнім за побажання і участь у святкуваннях та нашим чисельним спонсорам за матеріальну підтримку, а капелан КУ СУМ о. Андрій Фіголь заклав святковий бенкет заспівавши молитву «Боже, Великий» і побажавши Спілці «Многі Літа» на шляху до сторіччя. Опісля присутні розважалися під звуки двох оркестрів «Заповід» і «Тиск».

СУМ Канада

В церкві св. Йосифа в Оквіл

Владика Брасн Байда

Павло Грод

Олександр Шевченко

Іван Бейкер

Фундація Будучности вручила \$15,000 для Крайової Управи СУМ

КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

- Президенти України, Словаччини і Чехії підписали документ у Маріїнському палаці в Києві. Президенти Словаччини та Чехії — Зузана Чапутова та Петр Павел, які перебували з візитом у Києві, разом з президентом Володимиром Зеленським підписали спільну декларацію про підтримку української європейської та євроатлантичної інтеграції.
- Президент України Володимир Зеленський признався, що при собі має пістолет на надзвичайний випадок. "Уявляєш собі, президент України — у полоні у росіян? Це ганьба!" — сказав Зеленський. Припущення журналіста Дмитра Комарова, що пістолет потрібен для самогубства в критичній ситуації, президент відкинув: "Стріляти в себе? Ні! Ми б відстрілювалися!".
- Президент України Володимир Зеленський заявив, що поведінка Угорщини та її стосунки з росією не відповідають статусу союзника НАТО. Адже вона виступає за кремль, що розбігається з поглядами Альянсу.
- Фінляндія і Сполучені Штати Америки ведуть переговори про оборонну угоду, яка дасть збройним силам США змогу використовувати фінську землю й бази для зберігання військової техніки та проведення навчань.
- Протягом двох років кількість учнів, які вчать російською мовою в Україні, значно зменшилася. Було таких понад 82 тисячі – стало майже 1,5 тисячі. Російською мовою досі навчаються у 2022-2023 навчальному році у Дніпропетровській, Харківській та Одеській областях 1,362 учні.
- Під час ведення загарбницької війни окупанти вдаються й до методів дискредитації військових України. Наразі російські військовослужбовці, які дислокуються у Брянській та Курській областях, готують провокацію під чужим прапором. Для цієї операції окупанти уже отримали українську військову форму. Про це розповіли місцеві мешканці, які співпрацюють з українським підпіллям.
- Парламент ухвалив Постанову про Заяву Верховної Ради України "Про визначення існуючого в російській федерації політичного режиму як расизму та засудження його ідеологічних засад і суспільних практик як тоталітарних та людоненависницьких". За постанову 9101 проголосували 281 народних депутатів. Постановою Рада засуджує расистський режим президента РФ Володимира Путіна як злочинний та звертається до міжнародного співтовариства із закликом застосувати реальні заходи для притягнення до відповідальності військово-політичного керівництва країни-агресора та об'єднати зусилля для подолання загроз, які становлять для миру та безпеки такий режим.
- У тимчасово окупованому Маріуполі школярів змушують написати листи вдячності російським військовим. У шаблоні вказано, що кожен учень має подякувати за "спеціальну військову операцію".
- Верховна Рада України ухвалила законопроект, яким пропонувалося продовжити воєнний стан та мобілізацію в країні на 90 днів.
- Рішення про вступ України до НАТО допоможе пришвидшити завершення війни, яку розв'язала росія, та забезпечить мир у Європі. "НАТО та її існуючі члени повинні почуватися в безпеці. Я вважаю, що наш вступ до НАТО є найкращим способом пришвидшити завершення війни та забезпечити мир у Європі на майбутнє та запобігти можливому вторгненню росії", — сказав керівник Офісу президента Андрій Єрмак.
- На війні в Україні в районі Бахмута загинули громадяни Канади Кайл Портер і Коул Зеленко, які захищали Україну від окупантів у Інтернаціональному легіоні. Відомо, що росіяни обстріляли чоловіків з артилерії, коли вони захищали ключовий маршрут постачання в місто. Портер, Зеленко і як мінімум ще троє українських солдатів сховалися в укріпленому бункері, але загинули в результаті прямого попадання. Обидва чоловіки раніше служили в збройних силах Канади, але залишили армію перед тим, як вирушити на війну за Україну.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sof.u.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL

Канада: \$75

Canada: \$75

STANDARD MAIL

Канада: \$100

Canada: \$100

3CA: \$120 USD

USA: \$120 USD

міжнародні: \$250

international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

АНАЛОГІЇ ВІЙН: ДРУГА РАДЯНСЬКО-УКРАЇНСЬКА VS РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА

Зовнішній вигляд і поведінка загарбників у 1919 році й зараз мало чим відрізняються

Газета «Нова Рада» 5 січня 1919 року так описувала червону армію, що вторглася на територію УНР: «Становище на Харківщині було б добре, коли б з боку Куп'янська не насувалися ворожі Директорії й узагалі Україні групи недисциплінованого війська, що складаються з китайців, венгрів та латишів. Вагаги ці голодні, вони пожирають і нищать все на своїм шляху».

«Хіба це армія? Це збіговисько покидьків, бомжів, алкоголиків. Шкода, що нам випало розгрібати це сміття ціною власного життя», — таку характеристику російській армії вже в перші дні широкомасштабного вторгнення дали українські військові.

«росіяни були різні: чеченці, буряти, руські. Розповзлися по селу, де що бачили, тягнули собі — каструлі, тачки, ганчірки, подушки, буржуйки та інший домашній мотлох, вивозили всю консервацію з погребів», — розповідають про життя в окупації мешканці Сумщини. А про те, який контингент воює проти нас у складі так званої пвк вагнера — годі й коментувати. Як бачимо, склад, зовнішній вигляд і поведінка загарбників у 1919 році й зараз мало чим відрізняються.

Це просто Дежавю якесь: «путін, введі вайска» зразка 1919 року...

Вторгнувшись на територію України в грудні 1918 року більшовицькі лідери вперто торочили про те, що в Україні немає російських військ, що з Директорією воюють «большевистски настроенные граждане Украины (більшовицьки налаштовані громадяни України)». На додачу наводилася цитата з маніфесту «киевских большевиков (київських більшовиків)»: «обращаясь к советской россии, центральный комитет партии украинских коммунистов-большевиков требует воздействия на анархические банды, скопившиеся у ея границ (звертаючись до радянської росії, центральний комітет партії українських комуністів-більшовиків вимагає впливу на анархічні банди, що скупчилися у її кордонів)». Це просто Дежавю якесь — «путін, введі вайска» зразка 1919 року...

Тоді, як і тепер: пропаганда, колаборанти...

Як і тоді, так і тепер, російська війна підтримується пропагандою. Як і тоді, так і тепер, окупанти намагаються частину несвідомого населення перетягнути на свій бік. У різний спосіб — обіцянками, підкупками... Як і тоді, так і тепер, росіяни жонглюють фразами — «ми не воюємо проти народу —

ми воюємо проти злочинного режиму»: тоді проти «буржуазної» Центральної Ради, а тепер — «київської хунти». Як зараз, так і в ті часи, знаходяться нечисленні колаборанти, які готові співпрацювати з ворогом. А напередодні широкомасштабного вторгнення в Україну заїхали спеціально підготовлені росіяни, завданням яких була організація диверсій. Подібне відбувалося і 104 роки тому.

2 січня 1919 року Головний отаман Симон Петлюра видав Наказ військовому міністрові УНР. В його початковій частині Петлюра повідомляв, що «в місцевостях, оголошених на воєнному стані облоги, ведуть злочинну агітацію проти Української Народної Республіки та її законної влади — Директорії — переважно люди, що не належать до громадян нашої Республіки і що наїхали з великоросії та інших країн колишньої росії. Ці люди, замість того, щоб дякувати нашій Україні за той хліб, який їдять тут, вчиняють різні злочоти, сіють анархію, грабують мирне населення, займаються саботажем, провокацією та спекуляцією». Звинувачуючи колишню гетьманську владу та комуністів у намаганні «знову накинати нам на шию московське ярмо», Головний отаман УНР наказує вжити необхідних заходів щодо депортації виявлених ворожих агентів з України.

Загарбники намагалися на якомусь етапі приховати свою участь у війні

Тоді, як і тепер, загарбники намагалися на якомусь етапі приховати свою участь у війні. У 2014 році в Криму були не російські військові, а «зелені» чоловічки, на сході України воювали «ополченці донбасу», а не регулярні підрозділи зс рф. У 1919-му аналогічно — воювала не радянська росія, а радянський уряд України проти буржуазної влади. Щоб довести це мешканцям окупованих територій, більшовикам навіть довелося створити квазідержавність у формі Української соціалістичної радянської республіки.

6 березня 1919 року лідер більшовиків владімір лєнін у завершальній промові на закритті установчого конгресу комінтерну заявив: «Перемога пролетарської ре-

волюції в усьому світі забезпечена. Наближається заснування міжнародної радянської республіки». Більшовики щиро розраховували, що революція перекинеться на інші країни Європи та Азії і в кінцевому результаті стане світовою. Саме це було головною політико-ідеологічною метою походу червоної армії до Польщі 1920 року.

В Україні вирішувалася доля всієї Європи

У цьому контексті сучасні події нам дуже нагадують 1920 рік. Тоді, як і зараз, в Україні вирішувалася доля всієї Європи. Якби у 1920 році більшовики виграли, то не було б не лише України, а й Польщі. Але більшовики були зупинені спільними зусиллями двох країн. 21 квітня 1920 року було укладено політичний договір між Українською Народною Республікою та Республікою Польщею. Його складовою частиною була військова конвенція, яка заклала фундамент польсько-української військової співпраці проти більшовицьких військ.

Не приховував своїх планів світового панування перед початком широкомасштабного вторгнення в Україну і нинішній очільник кремля. Пропагандисти лякали захопленням країн Балтії, Польщі, наступом на Берлін, перетворенням США на радіоактивний попіл... Саме тому цивілізований світ об'єднався навколо України в намірах зупинити «русскій мір», як століття тому він зупинив більшовизм і анонсовану ним ідею «світової революції». І провідна роль у цьому об'єднавчому процесі належить Польщі, яка зайняла чітку проукраїнську позицію і виступає локомотивом підтримки нашої країни — від військової допомоги до лобювання членства в Європейському Союзі та НАТО.

Свого часу відомий польський публіцист, політик та громадський діяч Єжи Гедройць сказав: «Немає незалежної Польщі без незалежної України». Сьогодні ми можемо перифразувати його слова, адже весь світ зрозумів, що без незалежної України не буде вільної Європи і вільного світу. Тож, Україна неодмінно Переможе!

Фото: УМ

Євген Букет, «АрміяInform»

ЗАХІД МАЄ НАДАТИ УКРАЇНІ БІЛЬШЕ ЗБРОЇ ТА ПООБІЦЯТИ ЧЛЕНСТВО В НАТО

Захід надто мало робить у плані військової допомоги Україні та діє недостатньо далекоглядно в тому, що стосується підготовки до післявоєнного часу, зокрема, в аспекті членства України в НАТО.

Про це в гостьовому дописі «Frankfurter Allgemeine Zeitung» написав депутат Бундестагу Роберт Реттген, передає Укрінформ.

«Якщо Україні не вдасться відкинути росію зі своєї території, якщо агресія путіна буде хоча би частково успішною, це мало би драматичні наслідки для всієї Європи на десятиліття», — написав політик.

«Тому вкрай важливо, щоб ми нарешті зняли ручне гальмо і надали Україні всю можливу підтримку, необхідну для успішного контрнаступу. Для цього необхідно виправити стратегічну помилку, яка пронизувала дискусії про поставки зброї протягом останніх 14 місяців і викликала резонанс не лише в Берліні та Парижі, а й у Вашингтоні. Йдеться про питання «Що зробить росія, якщо»... росія завжди робить те саме: продовжує війну, як і раніше», — йдеться у статті.

За словами Реттгена, у путіна немає іншого виходу, тому що він не хоче зупинитися, але й не може посилити атаки, адже це коштувало б йому доброго ставлення Китаю та призвело б до жорсткої відповіді Америки. Тим не менш, питання про те, якою може бути відповідь росії, завжди залишається на даному етапі, коли йдеться про постачання бойових літаків.

Реттгена дивує той факт, що боєприпасів стає все менше, тому що перспективне планування — це не порядок дня, а реакція, яка відстає, і, на жаль, має дуже конкретні, грікі наслідки для України.

Він при цьому погоджується з необхідністю бути обережним і ретельно зважувати ризики при постачанні зброї. Але наслідки бездіяльності Заходу та поразка України будуть руйнівними, попереджає депутат.

«Якщо чесно, то ... ці ризики в разі перевищують ризик стояти на боці України з усіма нашими можливостями... Ми можемо багато втратити, діючи неадекватно», — пише парламентарій.

Він підкреслює, що військовий успіх України є передумовою для переговорів. Для цього не потрібно відвойовувати всі окуповані території, але має бути чітко очевидним, що Україна здобула військову перевагу і не вторгається в росію. Відтоді, переконаний Реттген, Україна може вести переговори.

Якими будуть наслідки для росії, залишається повністю відкритим, констатує депутат. Європа, на його погляд, повільно реагує на «військові імперативи політичних рішень». Прогнозування політики, зазначає Реттген, потрібно, коли йдеться про майбутню безпеку України, бо настане день після війни, а росія, як сусід України, нікуди не зникне.

☛ Захід...стор. 14

«ВЖЕ ЗАПЛАТИЛИ ЗНАДТО ВИСОКУ ЦІНУ»

В інтерв'ю скандинавським журналістам Президент України Володимир Зеленський гостро розкритикував Угорщину через її позицію у війні. Реакція Будапешта не забарилася. Там образилися на українського лідера.

Відповідну заяву зробив голова угорського міністерства закордонних справ Петер Сійярто. Дипломат висловив обурення через критику дій Будапешта з боку Володимира Зеленського.

«Угорщина заплатила надзвичайно високу ціну»

Петер Сійярто заявив, що "не Зеленському вирішувати, чи доречною є політика Угорщини як члена НАТО". Потім же голова МЗС почав спекулювати і заявив, що Угорщина заплатила "надзвичайно високу ціну за цю війну". При тому, що Будапешт досі закуповує енергоресурси в країні-терористки та не планує відмовлятися від них, як інші країни Євросоюзу.

"На щастя, це не йому (Володимиру Зеленському – 24 Канал) вирішувати. Угорський народ вже заплатив надзвичайно високу ціну за цю війну",

– написав Сійярто.

Наступним пунктом спекуляції стали загиблі на війні. Як приклад ціни за війну Сійярто навів те, що кілька угорців з членів угорської громади Закарпаття загинули у боротьбі з окупантами.

Чому Зеленський розкритикував Угорщину

Попри повномасштабне вторгнення в Україну та низку воєнних злочинів росії, Угорщина продовжує підтримувати зв'язки з країною-терористом, купувати її енергоресурси. Поки у лютому 2022 року світ демонстрував підтримку Україні на тлі загрози вторгнення, прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан вирушив з візитом до Москви, аби домовлятися за газ. До слова, під час вторгнення Петер Сійярто також здійснює візити у Кремль. Однак ні Орбан, ні Сійярто не приїздили до Києва під час російського вторгнення.

Крім того, Будапешт часто блокує важливі рішення щодо антиросійських санкцій чи щодо допомоги Україні. Уряд Орбана критикує ЄС за санкції проти росії, аргументуючи це тим, що вони, буцімто, шкодять більше Євросоюзу ніж Москві.

Також останнім часом у Будапешті пролунали скандальні заяви щодо членства України в НАТО. Віктор Орбан у соцмережах відреагував питанням "Що?" на заяву генерального секретаря НАТО Єнсa Столтенберга про майбутнє України в Альянсі, а ось віцепікерка парламенту Угорщини Дора Дуро пішла значно далі. Політикиня заявила, що, нібито, для вступу України в НАТО потрібна "угода-схвалення" від росії. Також вона взялася критикувати українську владу за, нібито, утиски національних меншин і взагалі заявила, що Київ "мав би дати нацменшинам автономію", переконуючи, що такий статус мало б отримати Закарпаття.

В інтерв'ю скандинавським журналістам Володимир Зеленський наголосив, що країна НАТО не може бути за ту країну, яка називає Альянс ворогом, адже тоді ця країна фактично відмовляється від союзників. У такому випадку точно не цій країні радити Україні чи варто їй вступати в НАТО. Однак голова держави підкреслив, що всі суперечки з Угорщиною можна вирішити, однак тільки лише за бажанням Будапешта.

Іван Магуряк, «24 канал»

В ОП ВІДПОВІЛИ НА СЛОВА МЕРКЕЛЬ ПРО ГАЗ І МИР

Радник голови Офісу президента Михайло Подоляк назвав колишнього канцлера ФРН Ангелу Меркель людиною, що "поставила Європу в тотальну залежність від російських енергоносіїв" та поставив під сумнів її заяви про те, що нібито Меркель "зробила все, щоб росія не почала війну". Про це він написав у "Twitter".

"І тому отримала... російський дешевий газ. Фантастика. Адже війна не почалася, правда?" – поставив він риторичне питання.

Також Подоляк поцікавився у Меркель, про що Україні говорити під час переговорів з між-

народними воєнними злочинцями, які вона так наполегливо пропонує розпочати.

"Одне питання: переговори про що? Знову про дешевий газ від рф? Але чи обов'язково це має бути... ціною зруйнованих територій України та сотень тисяч

невинних українських життів? І головне – з ким? З офіційно визнаними міжнародними воєнними злочинцями? Невже після 430 днів жорстокої війни можна настільки глибоко зневажати свободу, настільки відверто не помічати російських масових убивств і так відкрито ненавидіти право України на самозахист?" – питає він.

Він порадив Меркель "припинити виправдовуватися та заохочувати агресора", якщо вона "не може виправити помилку минулого".

Фото: «AP»

Константин Катишев,
«Кореспондент»

«ШЛЯХ САМУРАЯ»

У лютому 2022 року увесь світ сколихнула новина про напад росії на Україну. Багато іноземців не залишилися осторонь цієї теми.

Серед них – японець Такао Тайнака. 35-річний чоловік подолав 10 тисяч кілометрів, аби допомагати Україні.

Такао волонтерів у Бахмуті

На початку 2022 року 35-річний чоловік жив у Японії та працював консультантом із менеджменту. Дізнавшись про війну з місцевих новин, Такао вирішив допомагати цивільним українцям.

Чоловіка на Батьківщині ніхто навіть не намагався відмовити його від такої небезпеки. Він зростав без батька і, за його відчуттям, не отримував любові від матері. Через це ще у юному віці Такао покинув рідний дім і жив сам.

Приїхавши в Україну, Такао знайшов кілька волонтерських центрів, з якими співпрацював. З ними чоловік поїхав до одного з найнебезпечніших місць України – Бахмута.

«Я був справді зворушений добротою та теплом багатьох людей. Мене прийняли українці, хоча я не розумів їхньої мови», – каже Такао.

У Бахмуті японець з іншими волонтерами будував підземні укриття для мирного населення під час потужних бомбардувань.

У бронежилетах і шоломах вони викачували воду з-під землі, копали й тягали багато речей.

«З Бахмута мені запам'ятався один момент. Цілу ніч ми копали землю для укриття. Під постійними обстрілами та боями. Бої йшли за 500, 300, 200 метрів від нас. Ми були абсолютно щасливі, коли закінчили роботу», – розповідає іноземець.

Японець воює в Інтернаціональному Легіоні

Такао розповів, що в Україні мав декількох друзів, але більшість з них убили окупанти. Тому зараз Такао – піхотинець в Інтернаціональному Легіоні, де тисячі іноземців захищають Україну. На посаді стрільця він цілий день тренується, але на полі бою ще не був.

До цього він готується щодня. Офіційно його тренування в Легіоні тривають з 10:00 до 16:00. Переважно вони спілкуються жестами, тому незнання мови Такао не заважає. Позаяк шести годин роботи йому недостатньо, він встає о 6 ранку, вдягає бронежилет, пробігає 10 кілометрів і тренується.

«Після 6-годинної бойової підготовки я конспектую те, чого навчився. Потім я вивчаю мову, основи руху солдата та кулі. Вечері я пробігаю ще 5 кілометрів і знову тренуюся. Я ніколи не відчуваю себе втомленим. Я – японець і у моїх жилах тече самурайська кров», – каже Такао.

Він також додав, що на Батьківщині японців, які воюють за Україну, здебільшого критикують. Адже вважають, що війна не веде до миру, а збільшує ризик ядерної війни.

Фото: Анастасія Хлібник,

«Укрінформ»

Анна Романюк,

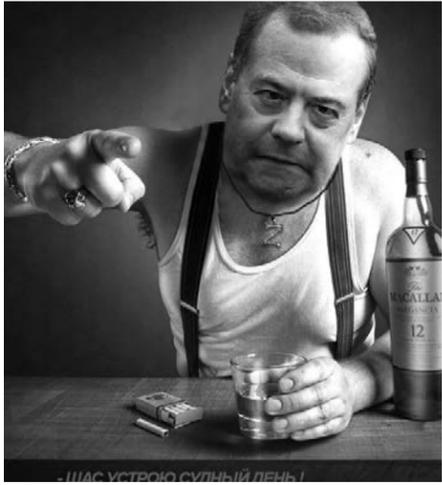
«24 канал»

JOHN E. FIRCHUK
2 JANE SREET (AT BLOOR),
SUITE 501
TORONTO, ON M6S 4W3

FIRCHUK
LAW OFFICE

TEL: (416) 766-0488
www.firchuk.com

МЕДВЕДЄВ ЗАКЛИКАВ ДО ФІЗИЧНОЇ ЛІКВІДАЦІЇ ЗЕЛЕНСЬКОГО

Вночі 3 травня 2023 року, за заявою російської влади, два безпілотники атакували московський кремль. На кадрах, що з'явилися в соцмережах, видно, як дрони вибухали над куполом Сенатського палацу. Відповідальність за це російська влада поклала на Київ. Україна заперечує свою причетність до того, що сталося.

«Ми не атакували ні путіна, ні москву. Ми воюємо на своїй території. Ми захищаємо свої села й міста», – заявив Президент Володимир Зеленський.

Колишній Президент України Петро Порошенко: «Зараз ворог дуже нервує. То він сам над собою підіймає над кремлем безпілотники, то сам їх героїчно збиває для того, щоб нас звинуватити. Я хочу сказати, що якщо ми вже вдаємо, то там нічого не залишиться. Ми ці цирки влаштувати не будемо».

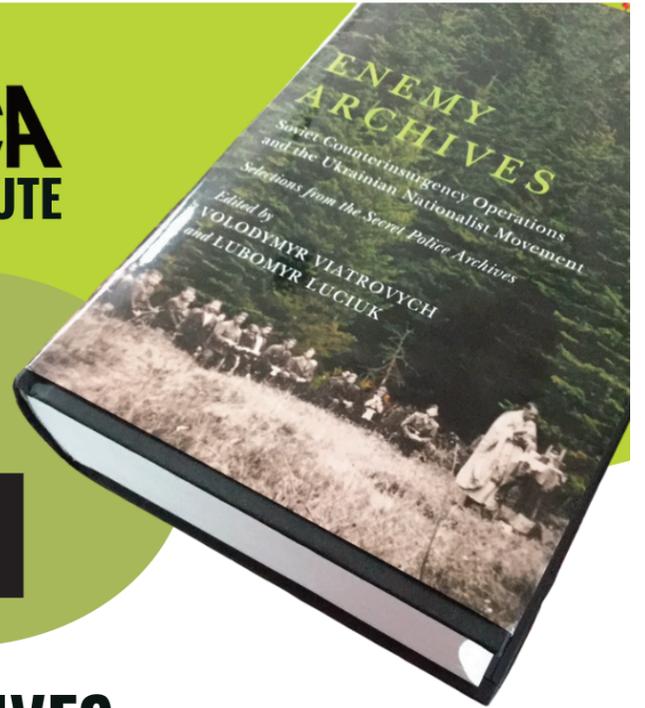
Колишній президент рф закликає до ударів по центрах прийняття рішень.

Заступник секретаря Ради безпеки росії дмитрій медведєв закликав до «фізичного усунення» президента України Володимира Зеленського та його оточення. Про це він написав у своєму «Telegram».

«Після сьогоднішнього теракту не залишилося жодних варіантів, крім фізичного усунення зеленого та його кліки. Він не потрібний навіть для підписання акта беззастережної капітуляції», — прокоментував він інформацію щодо нібито атаки кремля українськими дронами.

UCRAINICA
RESEARCH INSTITUTE

BOOK
LAUNCH

BOOK:

ENEMY ARCHIVES

SOVIET COUNTERINSURGENCY OPERATIONS AND THE UKRAINIAN NATIONALIST MOVEMENT

AUTHORS:

VOLODYMYR VIATROVYCH & LUBOMYR LUCIUK

PROFESSOR LUBOMYR LUCIUK,
CANADIAN ACADEMIC, AUTHOR, PROFESSOR AT THE ROYAL MILITARY COLLEGE OF CANADA

FRIDAY, 26 MAY, 2023

START AT 7:00 PM - 9:00 PM

OLD MILL TORONTO, 21 OLD MILL RD., WESTMINSTER ROOM

FOR MORE INFORMATION

416.516.8223

www.lucorg.com

DONATIONS ARE WELCOME

SPONSORED BY

BCU Foundation

BCU Insurance
Protection. For Life.™

KMI BROKERS INC.
Business • Home • Auto • Life

ЖИТЛО

HOME

АВТО

AUTO

КОМЕРЦІЙНЕ

COMMERCIAL

ПОДОРОЖ

TRAVEL

BCU Insurance protects you and your family from life's unexpected events by providing insurance coverage to meet your needs and goals. BCU Insurance oversees the daily management of a wide range of insurance portfolios including commercial, home, travel and auto insurance. BCU Insurance established an alliance with KMI Brokers Ltd., establishing the KMI Brokers –Toronto Branch.

Відділ страхування - BCU Insurance захищає вас і вашу родину у разі несподіваних життєвих подій, надаючи страхове покриття, відповідно до ваших потреб і цілей. BCU Insurance контролює щоденне управління широким спектром страхових портфоліо, включаючи комерційні, житла, подорожей та автострахування. BCU Insurance уклала альянс із KMI Brokers Ltd., заснувавши KMI Brokers – Toronto Branch.

Connect with us TODAY!

Julia Tchoryk, Vice President | julia.tchoryk@bcuinsurance.com | bcuinsurance.com | 416.763.8902

ПОБРАТИМСТВО МІЖ БІБЛІОТЕКАМИ

26 квітня Король Чарльз III разом з Каміллою, Королевою-консортом, відвідали Центральну бібліотеку Ліверпуля, щоб проголосити її побратимство з Одеською обласною універсальною науковою бібліотекою імені М. Грушевського. Перша леді Олена Зеленська долучилася до церемонії за допомогою відеозв'язку з Києва разом із Міністром культури та інформаційної політики Олександром Ткаченком.

Дружина Президента нагадала, що колись Одеську бібліотеку вже доводилося відбудувати після руйнування. Під час Другої світової війни більшу частину закладу було знищено внаслідок нацистського бомбардування. Тепер книгозбірня допомагає українцям вистояти в боротьбі вже з іншим нападником.

«Україна нині бореться саме за те, щоб ніде у світі бібліотеки не руйнувалися, книжки не горіли, люди не гинули. Щоб війни залишилися тільки в історичних працях. А кожна людина у світі могла спокійно читати і розвиватися, без загрози нападу і боротьби за виживання», — сказала Олена Зеленська.

«Бібліотеки страждають від російської агресії чи не кожного дня. росія нищить будівлі та вивозить українські книжки з бібліотек окупованих територій. З початку по-

вномасштабної агресії в Україні було знищено понад 300 бібліотек. Одеська бібліотека була знищена під час Другої світової війни. Сьогодні ж під час цієї війни ця бібліотека тримає культурний фронт. Таке побратимство дасть можливість обмінюватись досвідом, надасть підтримку у відбудові після війни та відновленні послуг української бібліотеки», — зазначив Олександр Ткаченко, Міністр культури та інформаційної політики України.

«Ми неймовірно втішені бути сьогодні тут і приєднатися до святкування побратимства Ліверпульської центральної бібліотеки та Одеської обласної науково універсальної бібліотеки імені М.С. Грушевського, — сказав король Чарльз III. — Я вважаю жахливим те, що понад 300 бібліотек в Україні зазнали руйнувань».

Також монарх підкреслив, що «книги та історії людства в них дають можливість розширити наш досвід, знання і найголовніше — поглибити розуміння людяності, що є спільною для всіх».

На церемонії були також присутні представники Посольства України у Великій Британії, Благодійного фонду «Бібліотечна країна» та ін.

Фото: «Бібліотечна країна», «Читомо»

У ЦЕНТРІ КИЄВА З'ЯВИВСЯ МУРАЛ ІЗ НАПИСОМ «СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!»

На одній з адміністративних будівель Верховної Ради у центрі столиці з'явився мурал із написом "Слава Україні! Героям Слава".

Про це повідомили на сайті парламенту.

Французький художник Крістіан Гемі, відомий під псевдонімом С215, присвятив стінопис пам'яті всіх загиблих під час війни.

На муралі зображений Герой України Олександр Мацієвський, який був розстріляний росіянами після вимовлених слів: "Слава Україні".

"Ми завжди маємо пам'ятати про подвиг кожного нашого героя, кожної героїні, які ціною всього наближають Перемогу України над жорстоким російським агресором. І ця пам'ять має увіковічитися з покоління у покоління", підкреслив керівник Апарату Верховної Ради України В'ячеслав Штучний.

Як розповідають у Верховній Раді, ідея створення стінопису виникла під час візиту української делегації до Франції.

"У січні 2023 року делегація Верховної Ради України відвідала фотовиставку робіт Крістіана Гемі,

презентовану у будівлі Національної Асамблеї Французької Республіки. Там і виникла спільна ідея щодо створення муралу у Києві", підкреслили у парламенті.

Це не перша робота Крістіана в Україні. Митець уже створив низку муралів у Львові, Житомирі та звільнених містах на Київщині.

Фото: Сайт Верховної Ради

ЧУМАЦЬКІ ІКОНИ НА РИБІ

Виставка чумацьких ікон на риби "Іхтіс" проходить в "Музеї історії міста Києва". На ній представлені 25 робіт херсонської художниці Оксани Оснач. Впродовж п'яти років мисткиня відтворює давнє мистецтво чумаків, які брали з собою в походи зображення святих на риби.

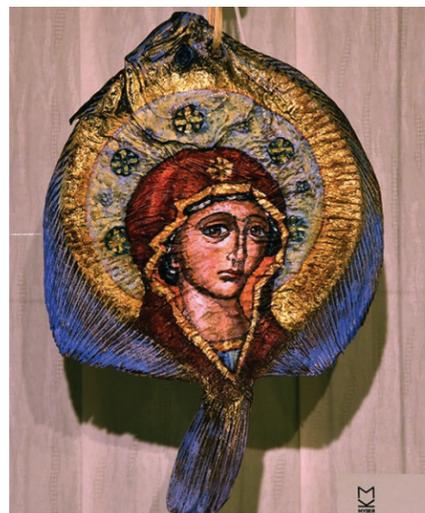
Про це повідомило «Суспільне». Вперше виставка ікон Оксани Оснач демонструвалась у Херсоні. Була відкрита у жовтні 2021 року в обласному краєзнавчому музеї і тривала до повномасштабного вторгнення росії. Оксані Оснач пощастило за-

брати всі свої роботи з музею у березні 2022 року, коли Херсон вже був захоплений російськими військами.

В окупації не могла писати ікони, зізнається художниця. Лише зараз змогла домалювати Покрову Божої Матері.

"Крім того, що вона має омофор оцей захисний, вона і своїми руками захищає нас. Як мати, як птаха захищає своїх пташенят. І вона була в мене не домальована, жила в мене на вікні і мені здавалось, що вона захищає мій дім. Зараз я її домалювала, і вона для мене особлива, намолена, бо ми всі — і в окупації, і зараз — шукаємо собі Бога, порятунку, захисту", — сказала Оксана Оснач.

Відомо про шість ікон на риби, які були передані до музеїв. В Україні лишилась одна, дві вивезені до Петербурга, розповів куратор виставки, провідний науковий співробітник "Музею історії міста Києва" Андрій Лопушинський.

"Фактів, що ці ікони поступали з церков в музеї, обмаль. Одного разу я натрапив у мемуарах на те, що була згадана ікона у художника Васильківського. Це була ікона його прадіда-чумака. Це вже сьома, ймовірно. Я сподіваюсь, що ця виставка приверне увагу краєзнавців, і вони почнуть шукати таку інформацію, і ми знайдемо більше таких ікон", —

сказав Андрій Лопушинський.

Також Оксана Оснач представила картини, які були написані в окупованому Херсоні, і роботи, створені в Києві — триптих на уламках російської ракети, збитої над столицею, і картини на гільзах.

Фото: «ДТ», «УМ»
Тарас Здоровило, «УМ»

ПАПА РИМСЬКИЙ ХОЧЕ «МИРНИХ ПЕРЕГОВОРІВ» З ДИЯВОЛОМ

Папа Римський Франциск продовжує вдавати з себе «миротворця», такого собі посередника між «сторонами конфлікту»

Цього разу понтифік заявив, що Ватикан бере участь у... непублічній мирній місії, щоб «спробувати покласти край конфлікту між росією та Україною». В такий спосіб понтифік натякає на можливі мирні переговори, які мають привести до припинення війни між росією та Україною.

Ця заява має, м'яко кажучи, насторожити. Насамперед тому, що її зробив Папа Франциск, який досі не може назвати речі своїми іменами, тобто війну війною, а продовжує казати про «конфлікт», чим, по суті, завуальовує агресію росії. Від початку агресії Папа усіяло намагається не давати однозначних оцінок агресії росії. Бо що таке «конфлікт»? Це дріб'язкова невинна річ, на яку можна особливо і не зважати... Кому вигідне саме таке трактування дій росії, зрозуміло. Як зрозуміло, кому підігравав понтифік, коли торік напередодні Великодня намагався «примирити два братські народи», влаштувавши лицемірний спектакль на Хресну ходу. Попри гостру критику такого ганебного заходу, справжня мета якого — розмити поняття агресора і жертви, поставити їх в один ряд, Папа не змінив своїх пріоритетів і продовжував лити «свату воду» на млин путіна, мовляв, не все так однозначно. Зокрема, в одному з інтерв'ю, він, по суті, почав виправдовувати агресію росії, на-

тякнув, що це НАТО спровокувало путіна, бо... «гавкало на ворота росії». Саме такі заяви мали би давати певний ґрунт для «мирних переговорів», наслідком яких мають стати «болючі компроміси», бо ж за логікою «миротворця» Папи винні усі... І ось чуємо про якісь таємні «мирні місії». З огляду на вищезгаданий «бекграунд» Папи, нічого хорошого від цієї місії Україні чекати не слід.

Колись сталін зверхньо запитав Папу Римського, скільки у нього дивізій? Як відомо, Ватикан не має дивізій, понтифік тримається на авторитеті, насамперед моральному. В історії Ватикану були різні Папи: одні ганьбили церкву, інші відроджували її авторитет. Франциск вже сильно зіпсував собі некролог, бо, по суті, став на сторону зла. Хоча б тому, що він цього зла досі не осудив. Якщо взяти його висловлювання, але не знати, хто це сказав, то вони цілком могли б належати прем'єр-міністру Угорщини Віктору Орбану, президенту Бразилії Луїсу Інасіо Лула да Сильві чи лідеру

Китаю Сі Цзіньпіну. До речі, заяву про «непублічну мирну місію» він зробив одразу після візиту в Угорщину, де, крім зустрічі з Орбаном, зустрівся з митрополитом Будапештським і Угорським, колишнім головою відділу зовнішніх зв'язків московської патріархії іларіоном, проти якого в Україні запроваджено санкції. Ба більше! Є промовисте фото, де Папа цілує хрест на грудях іларіона...

Війна в Україні стала лакмусовим папірцем, на якому чітко проявилось, хто є хто. Сьогоднішня геополітика — це протистояння добра і зла, свободи і тиранії. І Папа Римський опинився на боці тих, то вважає, що можна домовлятися з дияволом. Але він, як ніхто інший, мав би розуміти, чим закінчуються ігри з дияволом і хто в результаті таких домовленостей виграє... Хто-хто, а Папа Римський не може плутати святе з грішним. А його спроби маскуватися під морального авторитета, який начебто над процесами, вже не витримують критики. Найкраще, що нині міг би зробити понтифік, це припинити будь-які тілорухи щодо «миротворчих місій». Бо примусити Україну до миру вже не вдасться ані рашистськими дивізіями, ані «моральним авторитетом» Папи.

Єдиний спосіб припинити війну — це знищити зло, знищити під корінь. Що українці і роблять. І чим далі, тим успішніше. Цього вже панічно боїться агресор, тому й надсилає посередників з «миротворчими місіями», аби бодай на певний час зупинити неминучий успішний контрнаступ української армії. Але «посередником» може бути лише зброя. І чим її буде більше, тим швидше буде мир. Бо тільки такий «аргумент» у «переговорах» розуміє агресор...

Фото: «УР»
Наталія Балюк, «ВЗ»

ПАПА ФРАНЦИСК ПОВІДОМИВ ПРО МИРОТВОРЧУ МІСІЮ ВАТИКАНУ В УКРАЇНІ

Папа Римський Франциск заявив, що Ватикан бере участь у миротворчій місії, щоб спробувати покласти край війні росії проти України.

Про це понтифік сказав журналістам під час повернення з Угорщини до Ватикану, пише «Укрінформ».

«Я готовий зробити все, що потрібно зробити. Зараз триває місія, але вона ще не оприлюднена. Коли вона буде оприлюднена, я розповім про це», — заявив він, відмовившись надати подробиці.

«Я думаю, що мир завжди досягається шляхом відкриття каналів. Ви ніколи не можете досягти миру через закриття... Це нелегко», — додав голова Католицької Церкви.

Папа Римський також зазначив, що говорив про ситуацію в Україні з прем'єр-міністром Угорщини Віктором Орбаном і з підсанкційним митрополитом рпц іларіоном.

«На цих зустрічах ми говорили не просто про "Червону Шапочку". Ми говорили про все це. Усіх цікавить дорога до миру», — стверджує понтифік.

МИРОТВОРЧА МІСІЯ ПАПИ РИМСЬКОГО. ЩО ПОТРІБНО ПРО ЦЕ ЗНАТИ

1. Заява про секретну миротворчу місію з'явилася після будапештської зустрічі Папи з прем'єром Угорщини Орбаном на єпископом рпц іларіоном алфеевим, колишнім головним дипломатом російської церкви. Важливо звернути увагу, що переведення цього ієрарха в Будапешт багатьма сприймалася як опала. І навіть дехто почав його вписувати в коло "хороших росіян". Але ми маємо чітко розуміти — він високопоставлений працівник однієї з російських розвідок, і його нинішня місія саме й полягає в тому, щоб з позицій "хорошого росіянина" мати можливість брати участь в таких переговорах.

2. Папа Римський не сприймається путіним всерйоз. Але, будучи ліваком і навіть прихильником срср, Франциск потрібен москві для просування саме російських наративів у католицьких країнах, які не входять в "пояс колективного Заходу".

3. З великою долею імовірності ми можемо говорити, що найближчим часом ми побачимо якісь прояви цієї самої секретної переговорної місії. Напевне, це буде пов'язано з обміном полонених (тут Папа виступить, як білий голуб миру).

4. Але ми маємо всі розуміти: все, що робить російська світська і церковна дипломатія на цьому фронті — це не про мир. Це виключно про створення антизахідньої коаліції та розколу колективного Заходу, де одну з ключових ролей має зіграти Папа Римський.

5. Щодо України, то нам просто треба з тверезою головою дивитися на всі ці процеси. Нічого екстраординарного не відбувається.

Вадим Денисенко, «ДС»

ЧОМУ ВСЕЛЕНСЬКИЙ ПАТРІАРХ НЕ ЗАЛУЧЕНИЙ ДО ОБМІНУ ПОЛОНЕНИМИ

(«РІСУ»). — росіяни вороже ставляться до Вселенського Патріарха і нізащо не погодяться, щоби він взяв на себе посередницьку функцію з обміну полоненими.

Таку думку в інтерв'ю "Gazeta.ua" висловив Предстоятель Православної Церкви України Єпіфаній.

"Річ у тому, що після надання Томоса Православної Церкви України російська пропаганда зробила Його Всесвятість об'єктом своїх нападок на всіх рівнях, зокрема й церковному.

кіріл гундяєв і рпц у цілому, як я вже говорив, розірвали в односторонньому порядку євхаристійне спілкування з Константинопольським Патріархатом.

Тож очевидно, що ні вони, ні російська держава не бажають ніякої участі Вселенського Патріарха", — зазначив першоієрарх.

Вони показово вороже ставляться до Його Всесвятості й не погодяться на його участь у процесі звільнення полонених, щоб не визнавати його значного міжнародного авторитету. Притому Вселенський Патріарх чітко й однозначно підтримує Україну та відкрито засуджує росію. Окрім того, Його Всесвятість постійно надає допомогу Україні, зокрема й матеріальну. Ця допомога активно розповсюджується через наш благодійний хаб у Дніпрі, яким опікується митрополит Донецький і Маріупольський Сергій", — додав Предстоятель ПЦУ.

TODAY'S RUSSIA IS FASCIST. IT'S TIME TO START CALLING IT THAT

by The Kyiv Independent
Editorial
April 26, 2023

“We went and killed everyone. There were women, men, seniors, and children.” These were the words of Azamat Uldarov, an ex-fighter of Russia’s Wagner mercenary group who personally admitted to shooting dead a five or six-year-old girl, speaking to Russian independent outlet Gulagu.net. Uldarov, together with ex-Wagner commander Aleksei Savichev, both described being given and carrying out orders to “clean” entire buildings or areas in Donetsk Oblast of civilians by murdering them all.

The confessions came out on the back of a video of Russian troops, later reported as also belonging to Wagner, beheading a Ukrainian prisoner-of-war with a knife.

Three days after the Wagner confessions, Russian state-sponsored patriotic singer Shaman released a new music video, entitled “We,” of him walking down Red Square sporting a full black leather outfit, combed blond undercut, and Russian flag armband. “Faith and love is with us, God is with us,” he sings. No, this is not a fever dream, this is fascist Russia in 2023.

Back in May last year, American historian Timothy Snyder invigorated the discussion around the fascist label in his New York Times op-ed “We Should Say It. Russia Is Fascist.”

A personalized totalitarian regime built around the cult of a leader. Countless pieces of evidence of systematic war crimes against civilians. The cult of the dead as a founding national myth. The conquering of foreign land with the open intent to destroy the nation living there. The weird but ominous symbol with which their war of aggression is branded.

Looking at today’s Russia, it’s all there.

It’s true, Putinist Russia doesn’t display itself as a modernizing force like Hitler or Mussolini did, there are no illusions about the war being necessary for the dawn of some kind of racial utopian New Age.

Instead, Russia wants to drag the rest of the world down to its own miserable level of existence. “What is the point of the world if it is without Russia? We (Russians) will go to heaven, and they will simply perish.”

Both phrases uttered first by Russian dictator Vladimir Putin threatening the nuclear option, and both subsequently parroted by state propagandists, whose job it is to take the Kremlin’s diabolical ideology to its logical extreme. This very Russian twang on fascism isn’t

Russian President Vladimir Putin is seen on a screen set at Red Square as he addresses a rally and a concert marking Russia’s illegal claimed annexation of four regions of Ukraine Russian troops partially occupy - Luhansk, Donetsk, Kherson, and Zaporizhzhia, in central Moscow on Sept. 30, 2022.
(Photo by Alexander Nemenov/AFP via Getty Images)

enough to change the basic alignment.

Boiled down to its very essence, a modern definition of a fascist state should be simple: a militarized, totalitarian regime expressing self-proclaimed national superiority, in which the violent destruction of another nation or social group is a core part of the state’s ideology in practice, with the active participation and support of much of the population.

Combined with the invasion of a sovereign state, what the world has on its hands in the form of Russia is a fascist state on the march, one that, just like in 1939, seeks to spit on the most basic international agreements and start redrawing the map however it likes.

Of course, it’s not just Ukraine Moscow has its eye on. In the imperialist fantasyland where, in Putin’s words, “Russia’s borders do not end anywhere,” propagandists and lawmakers have threatened Moldova, Kazakhstan, Poland and the Baltic States with their own “special military operations,” never mind the unhinged calls to strike London and Washington with nuclear weapons.

A lot has happened since Snyder’s first attempt to call out Russia for what it really was.

As more and more Ukrainian territory was liberated over autumn, a systematic network of torture chambers was discovered across the previously occupied lands, with even smaller villages hosting cellars where residents were beaten and electrocuted. In liberated Kherson, it was rare to find a local who didn’t know someone who had spent time in a Russian torture chamber.

Around the same time, we slowly found out of a system in which tens of thousands of Ukrainian children were forcibly deported from their homes to a network of temporary facilities in Russia. Again, what may have seemed at first to be a horrific exception turned out to be the rule.

Bucha showed the extremes of personal cruelty that individual Russian soldiers and officers were capable of when endorsed and covered by the state. The torture chambers and child deportations showed exactly how the Russian state planned to subjugate and assimilate an entire nation.

Then there is Wagner. “Our business is death, and business is going well,” runs an informal slogan of the group. By now, the group proudly sports another symbol: a sledgehammer, the weapon used to execute Wagner deserter Yevgeny Nuzhin in November. Wagner as an organization is a factory of death, including for its own: the group’s boss Yevgeny Prigozhin has filmed videos with rooms full of Wagner body bags, looking at them with a proud satisfaction and saying “contract over, you are going home.” In that context, the latest war crimes revelations only confirm Wagner’s status as a death cult through and through.

On April 23, Prigozhin told his mercenaries no longer to take any prisoners of war, instead to simply “liquidate everyone on the battlefield.” For civilians and soldiers alike, no life remains where Wagner takes over. In the words of late Russian military blogger Vladlen Tatarsky, who had a close relationship with Wagner and Prigozhin, speaking

inside the Kremlin: “We’ll rob everyone, we’ll kill everyone, everything will be as we love it.”

These aren’t just extremists on the fringe. In many ways, Wagner is Russia’s most effective and most active fighting force, responsible for most of Moscow’s territorial gains in the last six months.

Over a year into the full-scale war, Snyder’s high-profile voice wasn’t enough for the word fascism to catch on among world leaders or media, which, if brave enough, usually only went as far as to label Russia a “terrorist state.” It may not always seem that way, but labels matter. A war on terrorism is a vague, politicized idea, but defeating a heavily armed fascist regime on the continent should be an existential issue for all of Europe.

Ukraine’s partners have — very slowly — stepped up to provide much of the advanced weaponry that Kyiv needs to have a chance at liberating all its territories. But at the same time, with a Ukrainian counteroffensive on the horizon that will likely decide the future of the war,

those same partners are openly preparing for some kind of eventual negotiated peace with fascist Russia. Even some of Ukraine’s biggest supporters, like Czech President Petr Pavel, have said that Kyiv will likely not get another chance if the counteroffensive fails. As much as this is a war of tanks and artillery, it is also one of history and memory.

It is no coincidence that compared to the size of their economies, Ukraine’s biggest supporters are by far the Baltic States and Poland, for whom the experience of repressive occupation by an imperialist regime in Moscow is in living memory for many.

For the rest of Europe, to understand why they must do everything to ensure Ukraine wins, nations need only to look back a little further. As much as the Kremlin tries to frame it that way to take charge of the narrative, the free world owes nothing to Russia for defeating Nazi Germany in World War II. With its new fascist invasion of Ukraine, Moscow has forfeited any right to the victor’s legacy.

All over Europe, memorials from the World Wars are marked with “Never Again.” It’s time for those words to mean something. Ukraine has taken all of Russia’s fascist aggression, all its bombs and bullets and death, upon itself. Now, with its partners’ help, Ukraine can win this, but only if the free world realizes that if not defeated, fascist Russia will remain a threat to all.

DEAR ILLUSTRIOUS PROFESSORS OF INTERNATIONAL RELATIONS: STOP. TALKING. ABOUT. UKRAINE. SERIOUSLY, IT'S TIME TO SIT DOWN AND SHUT UP.

NEIL A. ABRAMS

APR 24, 2023

Read the Detox

Are you a venerated scholar in the field of international relations? Do you feel compelled to publish an article about Russia's war on Ukraine? To bring your decades of experience to bear to help end the suffering? A smart, contrarian piece, perhaps? One which cuts through the utopian misconceptions of the "whatever-it-takes" crowd? A necessary reality-check that both acknowledges the inevitability of a negotiated settlement and reminds the world of your wisdom and indispensability?

If that's you, I have some advice: Close your laptop, go outside, and take a walk. Meditate. Adopt a dog. Volunteer at a food bank. In fact, almost anything that doesn't involve typing words on a page about Ukraine would be preferable to typing words on a page about Ukraine.

Ever since Russia launched its full-scale invasion in February 2022, we've been subject to a merry-go-round of Esteemed Experts calling on the West to force the two sides to the negotiating table. While admired in their fields of study—usually international relations—few of them have any actual expertise on Ukraine or Russia.

That's probably why none of these people—literally none—acknowledge the blindingly-obvious counterargument: That any settlement which leaves Russia in control of Ukrainian territory will give way not to "peace" but rather mass-killings, deportations, and other crimes against humanity.

We know this because (a) it's what Russia has always done after acquiring foreign lands, and (b) it's what Russia says it is going to do.

Still, nearly every week, another leading foreign policy expert blithely calls for Ukraine to hand over millions of its inhabitants to an avowedly genocidal state.

Take Harvard professor Stephen Walt. Walt is one of the most eminent figures in the study of international relations. Upon working himself into a frenzy over possible nuclear escalation in the pages of *Foreign Policy*, he essentially recommends that the West make Ukraine give Putin anything he wants.

Anatol Lieven, who, unlike the others profiled here, actually has deep knowledge of the region, offers his own version of this paranoid argument. Why, he wonders, is the West risking full-blown war with Russia over a quarrel in a far away country, between people of whom we know nothing?

Then there's Graham Allison, a renowned authority in international relations at Harvard. Pondering a "map of Europe in 2030," he asks "how

much would it matter whether the killing stopped 100 miles to the east or west of the current line of control?" Well, it matters to the Ukrainians who end up on the wrong side of that line, being they will continue getting killed, deported, raped, or otherwise repressed long after "peace" is attained.

For those fancying a more unhinged version of the same idea, Jeffrey Sachs is your guy. In fact, the famous Columbia economist gets very upset whenever Putin admits the war is about glorious colonial conquest instead of NATO expansion. Equally insane are the rantings of University of Chicago political scientist John J. Mearsheimer. Mearsheimer twists himself into a succession of evermore ridiculous knots in an attempt to argue that Putin never actually had imperialist ambitions in Ukraine.

By far the dumbest contribution from the "Let's Give Up Already" school comes from David H. Rundell and Michael Gfoeller in *Newsweek*. The article reads like the product of a peyote-induced spell cast by Dmitry Medvedev, the former Russian president known for his drunken, demented rants on the war. Employing an analogy to the American Civil War (clever, right?), the two former diplomats prophesize that Putin is "about to unleash his own General Sherman and make Ukraine howl." Naturally, this means the West should abandon Ukraine to Russia's whims. After all, its forces are sure to be "at the gates of Kiev [sic]" by February.

As a reminder, it is now April.

If you wish to see such arguments demolished in more detail, I recommend Branislav Slantchev's newsletter. Slantchev, a professor of political science at the University of California, San Diego, is one of the sharpest observers of all things Ukraine- and Russia-related. He also offers devastating takedowns of all of the commentators noted above along with others of their ilk.

It's worth pausing for a moment to consider how arrogant it is for Western scholars to mansplain to Ukrainians on the need to jettison their headstrong pluckiness and come to terms. Almost none, save Lieven, have any Ukraine expertise whatsoever or bothered to inquire with actual Ukrainians as to why they're so resistant to a land-for-peace deal. And yet they have the temerity to imply they know better than Ukrainians about what's in their best interests?

Get over yourselves, for Christ's sake.

The latest contribution to this sorry collection of hot takes appeared in a recent issue of *Foreign Affairs*. In it, Richard N. Haass, a former diplomat who heads the Council on Foreign Re-

lations, and Charles A. Kupchan, a professor at Georgetown University, offer yet another iteration of the same tired thesis.

"After just over a year," reads the opening sentence, "the war in Ukraine has turned out far better for Ukraine than most predicted." By rights, the article should have ended here. Instead, after noting how most other experts failed to predict the course of the war, Haass and Kupchan proceed, inexplicably, to predict the course of the war. "The most likely outcome of the conflict," they posit, "is not a complete Ukrainian victory but a bloody stalemate."

Considering stalemate is "the most likely outcome," they continue, "it is worth pressing for a durable truce, one that could prevent renewed conflict and, even better, set the stage for a lasting peace."

It is at this point—the end of the very first paragraph, mind you—that our dignified scholars betray their ignorance of Russia's recent history of military interventions. If the past is any guide, a land-for-peace deal does not bode well for the inhabitants of any Ukrainian territories acquired by Russia. What Haass and Kupchan call "lasting peace," in fact, would entail savage repression and unrestrained violence against those forced to live under Moscow's rule.

To see why, let's take a look at Russia's previous conduct in the wake of military conquest.

For simplicity's sake, I'll limit this discussion to the post-Soviet period, even though one could easily include the horrendous crimes the Soviet and Tsarist regimes committed as occupiers.

The first stop on our tour of Russian horrors is Chechnya, the former break-away province that waged a war of secession against Russia in the 1990s. By mid-2000, Moscow had largely pacified the province.

Most relevant for our purposes is what happened next—after "peace" was attained. Since 2005, the European Court of Human Rights has decided 499 suits brought by Chechen civilians against Russia for the latter's human rights abuses, practically all of which occurred after the end of major military operations in mid-2000.

A 2015 report by the International Crisis Group likewise details Russia's brutal treatment of the Chechen population since the end of the war. It describes widespread "torture, enforced disappearance, summary execution, hostage-taking, illegal detention, falsification of criminal cases, arson, and a lack of fair trials."

Chechnya is hardly the only instance in which post-Soviet Russia either committed or enabled crimes against hu-

manity in the aftermath of war. In 2008, Moscow launched an offensive against the former Soviet republic of Georgia. In just 16 days it managed to establish a proxy state in the region of South Ossetia. Since that time, Russia has annexed the province in all but name.

But most relevant for Ukraine is what happened in South Ossetia after Russia's military victory. Well, what happened was the violent ethnic cleansing of the local ethnic Georgian minority along with arbitrary detentions, torture, and other abuses.

Finally, there is Russia's barbaric conduct in Crimea, the Ukrainian Black Sea peninsula it invaded and annexed in 2014. Crimea would endure the usual pattern of repression, intimidation, arbitrary detentions, torture, etc. It would also see the forced deportations of ethnic Ukrainians and Crimean Tatars and their replacement by hundreds of thousands of Russian immigrants.

Lest any doubt remain about the Kremlin's plans for annexed Ukrainian territory, they should be dispelled by the genocidal rhetoric saturating its state media as well as the appalling crimes its

forces have already committed in Bucha, Irpin, Izium, Kupiansk-Vuzlovyyi, Lyman, and elsewhere.

None of this stuff is news to Ukrainians, a fact which underscores the irony of these clueless experts purporting to save them from their irrational obstinacy. Unlike Haass and Kupchan, Ukrainians are well-aware of Russia's barbaric post-war conduct in such places as Chechnya. And you'd better believe they recall its ghastly crimes against their own people. For centuries, Ukrainians suffered through annexations, displacements, deportations, cultural erasure, and, most infamously, the genocidal famine of the 1930s—all at the hands of their "big brother," as Russians like to regard themselves.

In sum, any "peace deal" Ukraine signs is bound to result in further human rights abuses in whichever territories it ends up ceding to Russia. Ukrainians know this, which probably explains why they reject the idea by overwhelming margins. The fact that this basic reality is lost upon the beneficent scholars pushing for peace negotiations is a devastating indictment of their credibility.

Considering the stakes, there is only one course of action the West can take that is remotely defensible: Give Ukraine what it needs to win, and do it now.

This is not some theoretical exercise. Nor is it an opportunity to burnish your professional image with more think-pieces. Real people's lives are at stake. Please govern yourselves accordingly.

ПОКАРАННЯ ЗА ЗЛОЧИНИ В УКРАЇНІ МАЄ СТАТИ ЗАПОБІЖНИКОМ – ЯК СВОГО ЧАСУ НЮРНБЕРЗЬКИЙ ПРОЦЕС

Сергій Кислиця, постійний представник України при ООН

У квітні в Раді Безпеки ООН голувала росія, яка вважається постійним членом цього міжнародного органу, що створений для підтримання миру і безпеки у світі. Про це - в інтерв'ю з постійним представником України при ООН Сергієм Кислицею, якого попередньо ми попросили прокоментувати наслідки такого головування. Та розмова виходить далеко за рамки цієї теми...

– Сергію Олеговичу, як би ви підсумували роботу Ради Безпеки ООН у квітні, коли в ній голувала росія? Чи можна вважати цей місяць «викресленим із життя» органу, який відповідає за мир і безпеку у світі?

– Так не можна говорити... Україна залишається твердою у своїй оцінці того, що головування агресора вперше більш як за рік повномасштабної агресії є безпрецедентним в історії ООН і Радбезу зокрема.

Але ж пам'ятаймо, що війна почалася не 24 лютого 2022 року – вторгнення в Україну триває з 2014-го.

Тобто росія, як постійний член Радбезу, яким вона себе вважає, ще відтоді є зухвалом порушником міжнародного права.

Крім того, вона була агресором ще до вторгнення в Україну: росія вела війну проти Грузії у 2008 році, брала участь у багатьох інших війнах із порушенням міжнародного права та статуту ООН.

Але ми бачимо, що члени Радбезу, зокрема постійні, не ставили питання, як можна поєднувати ці дії росії з її перебуванням у РБ в статусі постійного члена. До України навіть попередні жертви російської агресії не порушували це питання так гостро.

Якщо заблокувати головування росії за нинішніх умов, то це, очевидно, призвело б до блокування нею роботи РБ.

– Та чи готові члени Радбезу по суті зупинити його роботу?

– Не готові.

Як бачимо, з одного боку, Радбез безпорадний і неефективний, коли йдеться про агресію проти України, а з іншого – на його порядку денному перебуває майже півсотні питань. Тобто лише українське питання, яке є одним із найбільш системних, на сьогодні не може бути бодай якимось вирішене в Раді Безпеки ООН.

Але було б неправдою казати, що з інших питань Радбез неефективний. Тут відбуваються дискусії, ухвалюються рішення із життєво важливих для деяких країн і груп країн проблем.

Ідеться, зокрема, щонайменше про дванадцять мандатів операцій із підтримання миру, чотирнадцять санкційних режимів, які запроваджено Радою Безпеки, у тому числі щодо нерозповсюдження зброї. Вони регулярно розглядаються, і щодо них ухвалюються рішення.

Не слід забувати, що на деякі рішення, запровадження санкційних

режимів та на деякі мандати росія погодилася через «не хочу». Вони не відповідають її інтересам. Як, наприклад, щодо санкційного режиму стосовно Ірану. Який і Іран, і росія, до речі, активно порушують...

Інакше перебування росії в РБ було б узагалі недоречним з точки зору практично всіх країн.

– В одному з інтерв'ю ви сказали, що, незважаючи на всі вади Організації Об'єднаних Націй, від неї не варто відвертатися, вона є букетом різних культур, традицій і політичних систем...

Та в цьому букеті бур'яном видається росія...

– Ви знаєте, що японці і з бур'яну ікебану роблять. Ікебана є мистецтвом досконалості...

Але хто сказав, що світ був досконалим і справедливим бодай одну мить свого існування?

Погляньмо на витоки Організації Об'єднаних Націй – на Ялтинську конференцію, коли в лютому 1945 року зустрілися три джентльмени, точніше – два джентльмени і один покидьок – радянський диктатор йосиф сталін. Які основні питання там розглядали?

Наважуся стверджувати, зовсім не створення ООН. Це було в кращому разі третім питанням... У кожного було своє на думці.

Там не було єдності між США, Великою Британією та радянським союзом практично з жодного питання, бо кожен переслідував свої цілі.

Для когось головним було не дозволити панувати в повоєнній Європі одній країні, для сталіна – захопити контроль над якомога більшою частиною територій Східної Європи. Для Рузвельта – зберегти роль лідера у світі, повернувши якомога скоріше американських солдатів додому. Хоча як виявилось згодом, американський Конгрес був не проти ще на багато років залишити американців у Європі.

А коли говорили про ООН, то мали на увазі передусім те, як створити таку структуру, де би три країни – навіть не п'ять, як вийшло в кінцевому рахунку (про постійне членство в РБ Франції та Китаю рішення було ухвалено згодом), а три глобальні країни – диктували умови миру й повоєнного устрою світу.

У Ялті сталін наполягав, що інші країни не мають права диктувати свої умови. Саме тоді, як кажуть, Черчилль резонно йому зауважив, перефразувавши Шекспіра: «Орел повинен дозволити маленьким пташкам (тобто маленьким державам) співати й не перейматися тим, де і про що вони співають». Бо як писав Шекспір, орел може змусити їх замовчати тінню від крила...

Тож у Ялті, якщо казати щиріше, не йшлося про створення гармонійного, демократичного, рівноправного середовища.

Очевидно, що сьогоднішні дискусії є результатом глибинної еволюції бачення і підходів щодо ролі країн – непостійних членів Радбезу, які сьогодні мають потужний голос і силу

передусім у Генеральній асамблеї. А ситуація з агресією росії проти України з боку країни, яка вважає себе постійним членом, змусила 143 країни ГА дати чітку і рішучу відсіч її діям.

Уже ніяким помахом крила не налякаєш «малих пташок».

Згадаймо ініціативу Ліхтенштейну про необхідність звітувати перед Генеральною асамблеєю в разі накладення постійним членом вето в Радбезі. Вона тривалий час не мала шансу на ухвалення. І лише тому, що почалася повномасштабна агресія, Ліхтенштейн отримав підтримку – разом із іншими країнами, зокрема Україною, державам удалося ухвалити відповідну резолюцію.

Хоча до справжньої реформи РБ ще ой як далеко.

– І ця резолюція використовується на практиці?

– Так, звичайно. Хоча, звісно, це має дуже обмежений ефект на російську федерацію щодо зловживання нею правом вето.

– Бо яка різниця росії, де брехати – в Радбезі чи в Генасамблеї?

– Так і напишіть у своєму інтерв'ю, що це ваші слова, з якими я погоджуюсь: рф абсолютно по цимбалах, де брехати – у Радбезі чи в Генасамблеї.

Як би там не було, на сьогодні ситуація в Генасамблеї дуже змінилася, і рівень демократичності й залучення до дискусій майже двох сотень країн, що є членами Генасамблеї ООН, не можна порівняти з тим, які права мали ці країни в середині минулого століття.

Та факт залишається фактом. Постійні члени Ради Безпеки мають унікальні права, і вся система побудована таким чином, що будь-яка проблема, яка торкається інтересів постійних членів, не може бути розв'язана без їхньої згоди.

Але повернімося до питання, наскільки важливим з практичної – не з моральної чи правової – точки зору є позбавлення росії права вето, якщо вона й надалі продовжуватиме певний час сидіти на місці радянського союзу в Раді Безпеки.

Уявімо собі, що рф втратила можливість застосовувати право вето, і на стіл лягає проєкт рішення РБ про негайне припинення війни й виведення військ. РБ це ухвалює, і що далі?

Рішення надсилається путіну, він його читає. І що – піднімає слухавку урядового телефону й дає наказ шойгу його виконати?

Облиште ці ілюзії.

Більш як два десятки років світ дозволяв і пробачав путіну практично все. По суті, це було потурання його планам створення автократії, якій абсолютно плювати на будь-які рішення регіональних і глобальних організацій.

Тому як би ми не ставилися до права вето, у кінцевому рахунку не в ньому проблема.

– Минулого тижня у Нью-Йорку перебував міністр закордонних справ росії сергій лавров, де він голував на засіданнях РБ. 24

квітня відкрите засідання тривало особливо довго, було видно, що росія організувала все так, аби промовці дякували лаврову та росії за «успішне головування»...

– Ну, ви перебільшуєте, далеко не всі дякували... Ви, напевне, помітили, скільки країн не зверталися до лаврова як до голови Радбезу? І навіть не казали традиційне: «Дякую, пане голово» за надане слово. Дехто з них починав свій виступ із того, що дякував Генеральному секретареві за брифінг (Генсек ООН Антоніо Гутерреш виступав на засіданні РБ від керівництва ООН – ред.), ігноруючи лаврова.

Це, звісно, може здаватися дрібничкою, але тут усе має підтекст і значення.

Але якщо промови московських посіпак з Північної Кореї та Сирії мене не здивували, то те, як на пресконференції в ООН ваші колеги по цеху раділи, мов діти, і сміялися на якісь дурнуваті жарти лаврова, який має сидіти на лаві підсудних, було щонайменше дивно бачити. Дехто починав свої запитання зі слів: «Пане міністре, ви знаєте, як ми любимо, коли ви до нас приходите і ведете з нами розмову...»

А ви кажете, що дипломати чи секретаріат не так поводитися...

– Серед журналістів чимало пропагандистів, які покликані демонструвати позитивне враження...

Чи задоволені ви результатами неформального засідання РБ у форматі Аррії 28 квітня, коли обговорювалися питання насильницької депортації та викрадення росією українських дітей?

– В обговоренні взяли участь безпосередньо або через групові виступи потужна кількість країн. Воно було важливим ще й із тих міркувань, що відбувалося в останній робочий день російського головування в Радбезі, яке ми не могли залишити святом для росіян.

На початку місяця вони теж влаштували засідання у форматі Аррії на цю тему, але це сприймалося як пропагандистське шоу (куди вони виставили дитячу омбудсменку марію львову-белову, щодо якої Міжнародний кримінальний суд видав ордер на арешт – ред.).

Згадаймо, що засідання у форматі Аррії можуть скликати лише члени Радбезу. Хоча ідея належала нам, технічно ми не могли його провести, тому ми дуже вдячні передусім Албанії (засідання було скликане Албанією, США і Францією з участю України – ред.). Це дуже смілива й принципова країна, яка завжди стоїть на правильному боці історії.

Ми свідомо обрали правильний посил – про те, що діти є жертвами будь-якого конфлікту. Не існує конфлікту, де діти не були б жертвами. Дітей убивають сотнями й тисячами, їх викрадають практично в кожному конфлікті. Згадаймо Ємен, де починаючи з 2015 року лише через бойові дії убито понад 11 тисяч дітей.

ЗАХІД МАЄ НАДАТИ УКРАЇНІ БІЛЬШЕ ЗБРОЇ ТА ПООБІЦЯТИ ЧЛЕНСТВО В НАТО

➔ Закінчення з стор. 6

«Те, що безпека з боку росії залишатиметься центральним питанням для України навіть після успішних мирних переговорів, пояснюється не географією, а менталітетом імперського націоналізму, який підживлює путін. росія не може подолати це, як і європейські держави, яким довелося розлучитися зі своїм імперським минулим у XX столітті», — йдеться у статті.

У цьому, зазначає Реттген, полягає справжнє питання миру для всієї Європи. Поки цього не

Фото: Укрінформ

Норберт Реттген

буде досягнуто, Європі потрібна архітектура безпеки, яка захищатиме від росії.

«Для України це може означати лише членство в НАТО. Нижче цього порогу не буде ефективного стримування все ще імперськи налаштованої росії. Пропозиція компенсувати членство в НАТО постачанням Україні великої кількості зброї є нереальною», — підкреслює член Бундестагу.

Норберт Реттген балотувався на посаду кандидата в канцлери ФРН від ХДС, але поступився іншому політику. Завжди різко критикував газогони з росії, після початку війни виступає за збільшення постачання зброї ЗСУ.

ПОКАРАННЯ ЗА ЗЛОЧИНИ В УКРАЇНІ...

➔ Закінчення з стор. 13

Депортація — це ще один вид порушення прав дітей, хоча й відмінний від викрадення. Викрадення є одним із шести злочинів, який входить до мандату спецпредставника Генерального секретаря щодо дітей у конфліктах, свою доповідь він представлятиме Радбезу в липні цього року.

І дуже важливо, що країни чують, коли виступають українські представники: покарання злочинців важливе для запобігання майбутнім конфліктам.

Звичайно, для нас найважливіше — притягнення до відповідальності винуватців за порушення прав українських громадян, зокрема дітей. Але також зрозуміло, що зусилля України в просуванні і теми міжнародного трибуналу, і теми депортації та викрадення дітей — це також спроба заповнити прогалини в міжнародному праві й практиці його застосування, що раніше міжнародне співтовариство не спромоглося зробити.

Покарання винних у воєнних злочинах в Україні та злочині агресії має стати їх запобіжником у майбутньому, як свого часу Нюрнберзький трибунал запобіг на десятки років новим війнам у Європі.

— Щодо викрадення та депортації українських дітей, то Парламентська Асамблея Ради Європи щойно теж ухвалила відповідну резолюцію. Ще й визнала ці дії геноцидом...

— Так, напевне, ухвалення ПАРЄ цього рішення справлятиме значний тиск на уряди Ради Європи. Але в ООН сидять не парламентарії, а представники урядів. До речі, на мою думку ООН бракує парламентського крила...

Оскільки в демократичному суспільстві існує розподіл повноважень між гілками влади, певна конкуренція, змагальність серед них, то в цьому сенсі рішення ПАРЄ дуже важливе, адже навіть серед європейських урядів не завжди існує єдність позиції.

І хоча за великим рахунком Рада Європи охоплює менш як чверть усіх членів Генасамблеї, не слід применшувати важливість її рішень (до ПАРЄ входить 46 держав, у тому

числі країни ЄС, Україна, Молдова, держави Закавказзя — ред.).

Але слід вийти за усталені суто європейські географічні рамки.

Важливо, що в нашому засіданні у форматі Аррії взяли участь члени Радбезу з Африки (Габон, Гана, Мозамбік — ред.), висловив свою позицію Еквадор, але робота має тривати...

Тобто якщо ми слушно стверджуємо, що війна проти України має глобальний вплив, то й дискусії і рішення мають бути глобальними. А для того, щоб вони були справді глобальними, то мають отримати підтримку не лише європейської і навіть трансатлантичної спільноти, а й інших країн світу.

— Повертаючись до засідання РБ 24 квітня, яке лавров назвав «міністерським». Незважаючи на актуальність теми — щодо ефективності багатосторонності й дотримання принципів статуту ООН, — росія мала проблеми з підтримкою заходу. Здається, там був лише один міністр з ОАЕ і двоє заступників міністра з африканських країн...

— Згоден. росія відчайдушно намагається робити добру міну при поганій грі. Практично кожне засідання за її ініціативи є кулеметним пострілом собі в ноги. Шкода, що лише в ноги...

— Біля лаврова сидів Генсек ООН Антоніо Гутерреш. Чи міг він відмовитися від участі в такому «міністерському засіданні» РБ?

— Слухайте, Генеральний секретар ООН не є президентом, прем'єром, міністром чи навіть послом при ООН, який представляє свою державу та її голову.

Він є найвищим міжнародним службовцем, якого через змагальну процедуру найняли виконувати функцію очільника секретаріату Організації. Я не принижую його роль, але читачі мають усвідомлювати, що між словами «Генеральний секретар комуністичної партії» і «Генеральний секретар ООН» — не лише ідеологічна прірва.

— А як ви оцінюєте, що у своєму більш як десятихвилинному виступі на тому засіданні він згадав Україну лише один раз у дуже короткому реченні — про те, що війна завдає величезних страждань і ще більше погіршила економічну си-

туацію у світі після ковіду. Генсек говорив про все, найбільше про Судан, згадав і про Сомалі, і про Демократичну Республіку Конго, і про М'янму...

— Згадати про всю географію і всі найголовніші проблеми багатосторонньої дипломатії за десять хвилин не так уже й просто. Хоча я його і не виправдовую.

Вважаю, що Генеральний секретар міг би навіть у рамках своїх повноважень сказати не один раз, а три, чотири рази про Україну...

Будьмо об'єктивними. Вам легко судити про мою роботу, а мені про вашу. Я не захищаю Генерального секретаря, він дуже досвідчений політик і сам знає, як себе захищати. Але в мене немає сумнівів щодо сили його позиції стосовно засудження й неприйняття агресії рф проти України.

Він і сьогодні продовжує працювати над тим, щоб зберегти зернову угоду. І я не згоден з тими, хто вважає, що ця угода не важлива для України.

Уявімо собі, що ці мільйони тонн зерна ми не змогли б вивезти з України. Від цього не виграли б ні українські виробники, ані країни, які є найбільшими споживачами сільськогосподарської продукції. Генеральний секретар розмовляв на цю тему з президентом Туреччини Реджепом Таїпом Ердоганом, з керівництвом рф, а також із керівництвом України. Він надіслав, як ви знаєте, два листи минулого тижня: один — Україні, другий — путіну щодо цієї проблеми.

— Коли він виступає публічно, то часто говорить не про зерно, а про необхідність розблокування російських добрив, експорт яких ускладнений через санкції.

— Так, він говорить про добрива...

Якби світ належно готувався до цієї війни, то всі подбали б, аби рф не мала унікальної ніші у світі, коли йдеться про постачання добрив. Але в урядів трансатлантичної спільноти, країн Африки не вистачило далекоглядності, і всі виявилися заручниками ключової ролі рф на світовому ринку добрив.

Добре, що Європа знайшла в собі сили й сміливість позбутися залежності від російського газу. Але ми

бачимо, що з добривами це не так просто зробити. А без них не буде сільського господарства.

росія це знає і цим маніпулює.

— Ви на засіданнях РБ справедливо вказуєте постійному представнику росії при РБ василію небензі на його відповідальність як посланця путіна в ООН. Він подекуди «ображається» і залишає зал засідань.

— Я можу лише поправити себе. Якщо раніше я заявляв, зокрема й у Раді Безпеки, що воєнні злочинці потрапляють у пекло напряду, то зараз додаю, що на шляху туди їм усе ж таки доведеться зупинитися в Гаазі.

— У травні в Раді безпеки головує Швейцарія. Які очікування від її головування?

— Мабуть, цікаво буде, як Швейцарія проходитиме «між крапельками» токсичного дощу сучасного світу, який розмиває її нейтралітет.

— Але всі виступи швейцарської делегації видаються дуже близькими до європейських.

— Швейцарія — це європейська країна, де століття нейтралітету й ставлення влади до позиції громадян надзвичайно впливають на те, що ми чуємо, зокрема в ООН.

Водночас ставлення швейцарців до того, що кажуть їхні дипломати, не таке вже й однозначне. Як і до самого членства Швейцарії в ООН загалом, так і до того, що вона вперше в історії подалася і була обрана до Ради Безпеки, де має ледве не щодня заявляти про свою позицію зі складних глобальних питань. Це потужний виклик для уряду.

— Але ж вона може утримуватися...

— Тоді навіщо йдеш у Радбез, якщо два роки (непостійні члени обираються в РБ на два роки — ред.) постійно утримуватися? Це просто неможливо.

Але у Нью-Йорку надзвичайно талановита й досвідчена постійна представниця при ООН (Паскаль Крістін Берівілл — ред.), яку я знаю ще з часів, коли і вона, і я працювали у своїх столицях. Не маю жодного сумніву, що вона буде ефективним і справедливим головою Ради Безпеки.

Володимир Ільченко, Нью-Йорк, «Укрінформ»

ОМБУДСМЕН ПОРАДИВ УКРАЇНЦЯМ В ОКУПАЦІЇ БРАТИ РОСІЙСЬКІ ПАСПОРТИ

Уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубінець порадив українцям, що опинилися на окупованих територіях, брати російські паспорти, щоб вижити, або будь-яким способом залишити окуповану територію.

При цьому, він сказав, що указ президента РФ Володимира Путіна, який дозволяє депортувати з окупованих територій українців, які не взяли паспорти РФ, "направлений не на депортацію українців", а на узаконення примусової паспортизації.

"Насправді я думаю, що всі громадяни України, які відмовляються від російського паспорта, їх просто заарештують. І це буде окрема категорія цивільних заручників, яких росія буде тримати в полоні, в ув'язненні на своїй території або на тимчасово окупованій території України", — сказав він.

Лубінець відзначив, що влада розуміє той тиск, який чинять окупанти на українців, що залишилися вдома та не евакуювалися.

"Тому взяти паспорт, вижити, дочекатись, коли ми звільнимо цю територію. Після

цього офіційно відмовитись від цього паспорта і повернутись до нормального життя", — додав омбудсмен.

Він же підкреслив, що найкращим варіантом для людей було б виїхати з тимчасово захоплених територій.

Омбудсмен наголосив, що примусова паспортизація — це новий окремий війсьничий злочин російських загарбників.

"І в цьому розрізі я публічно, як омбудсмен України, кажу, що ми, як Україна, як держава, не визнаємо російський паспорт як елемент скоєння злочину нашими громадянами. Знову ж таки, в цьому розрізі у нас лунали такі заяви, що будь-хто, хто взяв російський паспорт на тимчасово окупованій території, ми повинні до нього застосувати якийсь вплив, можливо, навіть кримінального характеру. Я категорично проти цього. Наші громадяни це роблять задля того, щоб вижити", — підсумував Лубінець.

**Елена Расенко,
«Кореспондент»**

* * *

Вице-прем'єр-міністр — міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Ірина Верещук закликала мешканців тимчасово окупованих територій не брати російських паспортів і ніяк не співпрацювати з ворогом.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - АВ
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - ВС
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

ПРАЦЯ

Миття вікон на висоті в околицях Торонто-Міссісага-Бурлінгтон. Добра оплата працюючої та відповідальній особі. Потрібно мати SIN і авто.

Тел.: 1-519-650-1489
Грождана

ПЕРЕДПЛАТИТЬ ГОМІН УКРАЇНИ

Steve
905-385-8332
Specializing in: Classroom Teacher
Senior Driver Education In-Car Educator
80+ licence Renewal D.C.A

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX
Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ

Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленнями
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника

Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

ПОСТУП
українська радіопроеграма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail: ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn
Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell: 416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені, \$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES
DONATE TODAY**

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM
AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

BCU **Wealth Management**
Invested. For Life.™

RAYMOND JAMES®

БЕЗКОШТОВНІ
КОНСУЛЬТАЦІЇ

FREE
CONSULTATIONS

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ
ПІДХІД

PERSONALIZED
APPROACH

ІНВЕСТИЦІЙНІ
РІШЕННЯ

INVESTMENT
SOLUTIONS

Max Trojan
Wealth Manager
max.trojan@bcuwm.com
416-763-8900

BCU Wealth Management is a full-service boutique investment firm that offers comprehensive financial planning, retirement planning, education planning, and offer various investment solutions.

Відділ управління майном - BCU Wealth Management – це компанія з повним набором послуг, яка пропонує комплексне фінансове планування, пенсійне планування, освітнє планування, а також різноманітні інвестиційні рішення.

Andrew Ostapchuk
Associate Financial Advisor
andrewo@bcuwm.com
416-763-7016

416-763-8900 | info@bcuwm.com | www.bcuwm.com

BCU **Кредитова Спілка Будучність**

**КРЕДИТ НА
НЕРУХОМІСТЬ**

5.35%*
5 років

**Spring
Blooms**

Особливі відсотки

4.80%*

17 місяців

4.85%*

22 місяці

**Grow your savings
with BCU!**

Завітайте до відділу Кредитової Спілки Будучність або на сайт bcufinancial.com.

Rates are annual and subject to change. Offer valid from February 1, 2023.
*Terms and conditions apply: 5 year closed, fixed rate only; conventional or high-ratio; OAC; detailed terms and conditions available upon request. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.

*Terms and conditions apply: 17 and 22 month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. Offer valid from March 27, 2023. Rates are annual and subject to change. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time.